

॥ प्रसंगाचा अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ॥ अथ ॥ प्रसंगाच्या अंगाचे काही श्लोकाचे ॥

राम

॥ भाषांतर प्रारंभ ॥

राम ॥ शब्द नगर सुखराम केहे ॥ अर्थ गेल सब जाण ॥१॥

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हा जो शब्द(ज्ञान)आहे,तो एक मोठे शहर

राम आहे.त्या शब्दाच्या(ज्ञानाचा)जो अर्थ आहे,ते शहराचे सर्व रस्ते आणि गळ्या आहेत.

राम (शहर एक असते परंतू त्याच्यात रस्ते आणि गळ्या अनेक असतात.तसेच शब्द(ज्ञान)

राम एक आहे,परंतू त्याचा अर्थ अनेक प्रकाराने आहे.)ज्याला ज्या दिशेची आवड असेल,

राम तो तसाच अर्थ करून सांगतो.(जसे शहरात कोणी कोणत्या रस्त्याने तर कोणी कोणत्या

राम गल्लीने,त्यांना जिकडे जायचे असेल,तिकडेच जातात.जसे शहरात सर्व आपल्या-आपल्या

राम फायद्यानुसार,कोणी राज दरबारात जातो,तर कोणी जवाहीर(हिरे)खरेदी करणारा,जोहरी

राम बाजारात जातो.कोणी सोने-चांदी खरेदी करणारा सराफ बाजारात जातो.कोणी कापड

राम खरेदी करणारा कापडाच्या बाजारात जातो.अशा प्रकारे आपल्या-आपल्या कामानुसार

राम बाजारात जातात.जसे कोणी चांभार,चांभार वाड्यात जाईल.कोणी मेहतर आपल्या

राम जातीवाल्या मेहतरच्याच घरी जाईल.आता शहरात तर सर्व लोक गेलेत आणि शहरातून

राम आले की,विचारल्यावर तो काय सांगेल,कारण की त्याला कातडी खरेदीचे-विकण्याचे

राम काम होते,याकरीता तो चांभाराच्या वस्तीत गेला होता,तो राज दरबाराच्या किंवा मोठ

राम -मोठ्या सेठ,सावकारांच्या घराच्या घटना काय सांगेल?कारण की त्याने,तेथे हे सर्व

राम पाहिलेच नाही.शहराचा किल्ला कसा आहे त्याच्यात फौज कशी आहे,हे सर्व न बघताच

राम तो काय सांगू शकेल.त्या मेहतरला तो उत्तर देईल की,होय मी शहरात जाऊन आलो,

राम परंतू सर्व गोष्टी तो सांगू शकणार नाही.अशाचप्रकारे शब्दाचा,संताच्या वाणीचा अर्थ

राम आपल्या मतलबा प्रमाणे केला,ते ज्ञानाच्या खोल गोष्टी काय सांगू शकतील.तर आपल्या

राम मतलबानुसार सर्व अर्थ पकडून बसून गेलेत आपल्या-आपल्या आवडीनुसार,शहरात

राम जिकडे फायदा होतो तिकडे जातात.तसेच वाणीचा,तो वास्तविक सांगू शकत नाही.

राम तसेच संतांच्या शब्दाचे(ज्ञानाचा)अर्थ आपल्या बुद्धीनुसार करतात. ॥१॥

राम सातस चरचा कीजीये ॥ तामे सुख अपार ॥

राम तामस मे सुखराम के ॥ बोहो दुख उपजे लार ॥२॥

राम सात्वीकता पूर्वक चर्चा करायला पाहिजे.चर्चा सात्वीकता पूर्वक करण्यात अपार सुख

राम आहे.तामसशी चर्चा करण्यात नंतर खूप(अनेक)प्रकारचे दुःख उत्पन्न होते,असे आदि

राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२॥

राम सातस चरचा ज्यां हुवे ॥ तां सू रत सब कोय ॥

राम संवादे सुख राम के ॥ तामस बिना न होय ॥३॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जेथे सात्वीकता पूर्वक चर्चा होते,त्याच्याशी सर्व कोणी लागलेले राहतात,परंतू संवाद
राम तर तामस शिवाय होत नाही.संवाद करण्यात तामसिक भाव आणूनच संवाद करायला
राम पाहिजे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३॥

राम

राम

राम

दोय जन्म की गुष्ट हे ॥ पांच सात को ग्यान ॥

राम

अके को सुखराम कहे ॥ सुणो निरंजन ध्यान ॥४॥

राम

राम गोष्ट करायची असेल तर दोघांनीच एकांतात करायला पाहिजे.(गोष्ट करण्यात तिसरा
राम नको पाहिजे).ज्ञान सांगायचे असेल तर कमीत-कमी पाच सात मनुष्य तर असायला
राम पाहिजेत.(दोन चारला ज्ञान सांगण्याकरीता ज्ञान सांगणाऱ्याचे मन लागत नाही,म्हणून
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्ञानात ऐकणारे मनुष्य जितके जास्त
राम असतील तितकेच सांगणाऱ्याचे मन खुलेल.परंतू आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,ध्यान करण्यात एकटाच असायला पाहिजे.ध्यान करण्यात तर दूसरा
राम सोबत राहणे कामाचे नाही. ॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

समता की सुण गुष्ट हे ॥ ग्यान तेज को जाण ॥

राम

चरचा हुये सुखराम कहे ॥ अर्थ भिडवे आण ॥५॥

राम

राम गोष्ट करण्यात समता,शांती ठेवायला पाहिजे.(समता म्हणजे भृगुने लाथ मारली,त्यावेळी
राम विष्णूने जशी समता ठेवती होती,त्याला समता म्हणतात)अशीच समता,गोष्ट करण्यात
राम येते)ज्ञान तर जोश मध्ये येऊन ज्ञान द्याल तेव्हाच दिले जाईल आणि चर्चा तेव्हा चांगली
राम होईल की,इकडून तिकडून आणून अर्थ भिडवाल तेव्हा चर्चा चांगली होईल.असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥५॥

राम

राम

राम

राम

साची कहयां जक्त रीसावे ॥ झूठ कहयां हर सोई ॥

राम

कहे सुखराम कोण बिध बोलू ॥ सोच रहयां मन मोई ॥६॥

राम

राम सत्य सांगितल्याने संसारातील लोक नाराज होतात आणि खोटे सांगितल्याने रामजी
राम नाराज होतात,आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,आता मी कोणत्या तऱ्हेने
राम बोलू?हे माझे मन,चिंता करीत आहे.(फिकीर करीत आहे)॥६॥

राम

राम

पाखंड की सेवा कियां ॥ सेवग तिष्ठे नाँय ॥

राम

पेली विटंबे जक्त मे ॥ पीछे नरकां जाय ॥७॥

राम

राम पाखण्डची सेवा करणारे सेवक,तिष्ठ(फलित)नाही होणार.पाखण्डची सेवा करणाऱ्यांची
राम आधीच जगात विडंबना होऊन जाईल आणि नंतर(पाखण्डची सेवा करणारे)नर्कात
राम जातील.॥७॥

राम

पाखण्ड पाखण्ड कहत हे ॥ जक्त भक्त सब लोय ॥

राम

बूजे युं सुखराम कहे ॥ पाखण्डी कुंण होय ॥८॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जगातील भक्त आणि जगातील लोक,हे सर्व पाखण्ड सांगतात,परंतू मी विचारतो की,
राम पाखण्डी कोणी आणि कसा असतो,आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८॥

राम

राम किम पाखण्ड किम साच हे ॥ तां को कहो बिचार ॥

राम

राम निरपखे सुखरामजी ॥ कहिये शबद उचार ॥१॥

राम

राम पाखण्ड काय आणि खरे काय आहे याचा विचार करा.निरपक्ष होवून पक्ष सोडून हे
राम ज्ञान सांगा.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥९॥

राम

राम प्रम पद कूं बीसरे ॥ दर्सन उर मम चाय ॥

राम

राम गेहे माया के वास्ते ॥ धामी धाम बताय ॥२॥

राम

राम परमपदाला तर विसरून गेले आणि माझ्या हृदयात परमपदाच्या दर्शनाची इच्छा आहे
राम असे सांगतात आणि मायेकरीता धाम पकडून बसले आहे.ज्या संताचे धाम आहे,ते

राम

राम संत स्वतःच धामच आहे.धामावर राहणारे धामी धामालाच संत सांगतात तर धाम आहे.

राम

राम हाच पाखण्ड आहे.जो सदेह संत आहे तेच खरे धाम आहे.(पूर्वकाळात दर्यावजी साहेबांच्या
राम वेळेस दर्यावजी साहेबांचे शिष्य पूरणदासचे दर्यावजी साहेबांच्या समोरच,शरीर सुटून

राम

राम गेले.तेव्हा पूरणदासजीच्या शिष्याने,पूरणदासजीच्या मृत शरीरावर दगडाची समाधी
राम बनविली.ही गोष्ट जेव्हा दर्यावजी साहेबांना माहित झाली तेव्हा दर्यावजी साहेब त्या

राम

राम समाधीजवळ जावून पूरणदासजीच्या शिष्याला कुदळ आणण्यास सांगितली,तेव्हा
राम पूरणदासजीच्या शिष्याने कुदळ आणून दिली.त्या कुदळीने स्वतः दर्यावजी साहेबांनी

राम

राम आपल्या हाताने समाधीचे दगड फेकून दिले आणि बोलले की पूरण काय या दगडात
राम धसला आहे?पूरण तर निजधामाला गेला.फक्त सांगण्याकरीता,शब्दात राहून गेला आहे.

राम

राम अशाप्रकारे सांगून समाधीचे सर्व दगड खोदून टाकले.ही घटना दर्यापंथी साधू लोक
राम आज ही जाणतात.॥१०॥

राम

राम तीन जुग मे रहत हे ॥ खट दर्सन मत सार

राम

राम चोथे मे सुखरामजी ॥ भूले पद बिचार ॥४॥

राम

राम तीन युगात सहा दर्शनी म्हणजे पाच तत्वाचा देह आणि त्या देहाच्या आत सहावी
राम संताची ज्ञानी आत्मा,अशाप्रकारे पाच तत्व आणि ज्ञानी आत्मा मिळून सहा दर्शन तीन

राम

राम युगात त्या संताचे मत सार राहत होता,परंतू या चौथ्या कलीयुगात त्या संत पदाच्या
राम विचाराला लोक विसरून गेले.त्या संताच्या पदाला न मानता संतांची समाधी पूजू

राम

राम लागले.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११॥

राम

राम बिरली जागा रहत हे ॥ निपट न नासत कोय ॥

राम

राम कळ जुग मे सुखराम कहे ॥ पाखण्ड पूजा होय ॥५॥

राम

राम आता ही विरळ्या जागेवर सतगुरु संतांची सेवा(पाच तत्वाचा देह आणि सहावा ज्ञानी

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आला.अशाप्रकारे सहा दर्शनी म्हणजे देहासोबत संतांची सेवा)जगात होते.ही सहा
राम दर्शनींची सेवा एकदमच काही नष्ट नाही झाली परंतू या कलियुगात पाखण्ड(धाम,स्मशान,
राम कब्र,चबुतरा,इ.)पूजा होते.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१२॥

राम

राम

राम

पांच तत्त को रंग हे ॥ सो द्रसण सिर होय ॥

राम

वां बेमुख सो भेक रे ॥ से पाखण्ड सब कोय ॥६॥

राम

राम पाच तत्वांचा रंग(आकाशाचा काळा,वायूचा हिरवा,अग्नीचा लाल,पाण्याचा सफेद आणि
राम पृथ्वीचा पिवळा)आहे.दर्शनीचा रंग सन्यासीचा काळा,फकीरचा हिरवा,योगीचा पिवळा,
राम जंगमचा लाल आणि ब्राम्हणाचा सफेद हे रंग दर्शनींचे आहेत.याच्याशी विमुख सर्व वेश
राम आहे.हे सर्व पाखण्ड(धाम,स्मशान,कब्र,चबुतरा)आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥१३॥

राम

राम

राम

सेवा पूजा धर्म सो ॥ ओ बाहिर दिख लाय ॥

राम

तां ते ढोली रहत हे ॥ गुर सेवा जुग माय ॥७॥

राम

राम दूसरे जे सेवा,पूजा,धर्म बाहेर दाखवतात हे सर्व सेवा,पूजा करणारे ढोली म्हणजे ढोल
राम वाजवणारा जसे ढोल बाहेरून वाजवतो तो ढोल आतून पोकळ असतो.तसेच यांची
राम सेवा,पूजा आतून पोकळ असते.सतस्वरूप गुरुच्या सेवेशिवाय दूसरी सेवा करणारे ढोल
राम वाजवणाऱ्या सारखे पोकळ राहून जातात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१४॥

राम

राम

राम

राम

ज्युं ज्युं दिन आड पडे ॥ त्युं त्युं बुध कम होय ॥

राम

गूर पूजा जुग रहत हे ॥ तां हा पद बिसरे लोय ॥

राम

राम जसे-जसे संताचे नंतर दिवस जातात.तशी-तशी बुद्धी कमी-कमी होत जाते.सतस्वरूपी
राम गुरुची पूजा जगात राहते.त्या पदाला लोक विसरून जातात.(सतस्वरूपी गुरुच्या नंतर
राम गुरुच्या समाधीची लोक पूजा करू लागतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम बोलले.॥१५॥

राम

राम

राम

बूजत हूँ अेक बात बिचारा ॥ ज्ञानी हुवे सोई कान धरीजे ॥

राम

जीव सो बस किणे गेह राख्या ॥ तां हि को जाब सबब करिजे ॥१६॥

राम

ऊँच कुं नीच निचे कुं ऊँच मिले किम मोजा ॥ ऊचो किम घेर रसातळ दीजे ॥

राम

सोच बिचार कह सुखदेवजी ॥ जीव को खोज बिचार ज्युं कीजे ॥१७॥

राम

को होजी जीव किणे बस डोले ॥ खाय पिये सोइ कोण के सारा ॥

राम

करणी काम सबे सुख संपत ॥ किम मिले सब अर्थ बिचारा ॥१८॥

राम

जीव के बस हे कन नाही ॥ करणी काम सबे जुग लारा ॥

राम

युं सोच बिचार कहे सुखदेवजी ॥ से अर्थ करे सोई गुरु हमारा ॥१९॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	॥ प्रसंग को अंग ॥		राम
राम	॥ साखा ॥		राम
राम	गरिबी को मत यह हे ॥ रहे सकळ सो लीन ॥		राम
राम	मत वाळो सुखराम कहे ॥ सब सुं सम तत्त चीन ॥१॥		राम
राम	अंग साराई साच हे ॥ सब ही झूठा होय ॥		राम
राम	जन ने पारख सुखराम कहे ॥ शब्दां मे कण जोय ॥ २॥		राम
राम	रंग रूप जुग स्वाद हे ॥ अे इनका सब होय ॥		राम
राम	पाँच तत्त सुखराम कहे ॥ ब्रम्ह शिव हर जोय ॥३॥		राम
राम	संसारात जे रूप आणि रंग तसेच स्वाद आहे ते सर्व या पाच तत्वाचे आहेत.या पाच		राम
राम	तत्वांपासून ब्रम्हा,विष्णू आणि महादेव ही आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	बोलले.॥२२॥		राम
राम	यां बांधी मर्जाद कूं ॥ खट दर्सन संसार ॥		राम
राम	सो गुण मुख ते ऊथपे ॥ आपा पंथ विचार ॥४॥		राम
राम	हे पाच तत्व आणि सहावे सत ज्ञान या सहापासून बनलेल्या संतानीच संसारात मर्यादा		राम
राम	बांधली आहे.तर यांचा गुण उलटवून आपल्या मताच्या पंथाच्या स्थापना करतात.		राम
राम	॥९॥		राम
राम	बीजा बोहोता भेष ने ॥ खट दर्सन कि जोय ॥		राम
राम	मुख ते सुण राखे नही ॥ युं पाखंड नर होय ॥५॥		राम
राम	लोक कोणत्याही वेशधान्यांना पाहून त्याला षटदर्शन म्हणतात.तर पाच तत्वाच्या		राम
राम	देहाचे संत आणि सहावी त्या संताची ज्ञानी आत्मा अशाप्रकारे हे दर्शन झाले.तर		राम
राम	दर्शनला मानत नाही आणि धामाला(संतांच्या समाधीला)मानतात,तर हे सर्व पाखण्डी		राम
राम	आहेत.॥११॥		राम
राम	पाच तत्त बिन जुग मे ॥ रूप स्वाद नही कोय ॥		राम
राम	तीन देव सुखरामजी ॥ सकळ लोक सिष होय ॥६॥		राम
राम	या पाच तत्वाशिवाय स्वाद ही नाही आहे.हे देव आणि लोक,हे शिष्य या पाच		राम
राम	तत्वापासूनच बनले आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२॥		राम
राम	ग्यान ध्यान सब बांत सो ॥ नाना बिध की लोय ॥		राम
राम	आद मुळ ब्रम्हा ॥ पांच तत्त गुण जोय ॥ ७॥		राम
राम	केणे मातर बात थी ॥ सो सब कही अनाद ॥		राम
राम	पीछे दुज की बुध ले ॥ कहे सकळ जुग साद ॥८॥		राम
राम	पांच तत्त का पींजरा ॥ ब्रम्हा की सब मान्ड ॥		राम
राम	दर्सन गुण मुख ऊथपे ॥ सो नर पाखण्ड भान्ड ॥९॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	एक घड़ी इण बाहेरो ॥ प्राण न जीवे कोय ॥		राम
राम	सो गुण मुख ते ऊथप्या ॥ मुक्त कहांते होय ॥१०॥		राम
राम	जां हा पाँचू तहां आप हे ॥ ओम सिरजण हार ॥		राम
राम	यां पुजा तम कीजीयो ॥ मम देह रूप बिचार ॥११॥		राम
राम	पाँच तत्त अे अेखटा ॥ बोले प्रगट आय ॥		राम
राम	आतम मे प्रमात्मा ॥ सब सुर पोख्यां जाय ॥१२॥		राम
राम	मम देवो मम आतमा ॥ में ही सिरजण हार ॥		राम
राम	मम ऊपर प्र ब्रम्ह हे ॥ सो कुछ तारण मार ॥१३॥		राम
राम	॥ इति प्रसंग को अंग संपूरण ॥		राम
राम	॥ छंद भुजंगी ॥		राम
राम	बोहो रंग मोई मे तुमेर माया ॥ ततो स्याम भवता सुपे नाही गाया ॥		राम
राम	संगी कोय नाही सबे हेत देही ॥ गहयो प्राण दूतां खीसे बाळ खेही ॥१॥		राम
राम	॥ अथ सुदर का अंग लिखंते ॥		राम
राम	॥ साखी ॥		राम
राम	ध्रम पुन्न और नांव मे ॥ सीर सकळ को होय ॥		राम
राम	गुरु ध्रम तो सुखराम कहे ॥ दुज बिन फळे न कोय ॥१॥		राम
राम	ब्राम्हण बिन गुर करत हे ॥ से हर अग्या मेट ॥		राम
राम	वे सब ही सुखराम कहे ॥ जाय नरक मे पेठ ॥२॥		राम
राम	चार बरण पेदा किया ॥ तां दिन बांधी मेर ॥		राम
राम	दुज बिन सुण सुखराम कहे ॥ हर गुर कियो न फेर ॥३॥		राम
राम	करणी जीवां हात दी ॥ फळ करणी के मांय ॥		राम
राम	इण कारण सुखराम कहे ॥ सुख दुःख भुक्ते आय ॥४॥		राम
राम	करणी करणे जीवांच्या हातात दिले आणि त्या करणीत जशी करणी असेल तसे फळ		राम
राम	असते.या करणीचे फळ भोगल्याने जीव जगात येऊन सुख आणि दुःख भोगतात.असे		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥४॥		राम
राम	ग्यान सकळ कूं दीजीये ॥ अड नाही कीजे कोय ॥		राम
राम	मंत्तर तो सुखराम कहे ॥ दीजे जागा जोय ॥५॥		राम
राम	ज्ञान तर सर्वाना द्या,परंतू ते ज्ञान देण्यात कोणाशी वाद-विवाद करू नका.ज्ञान तर		राम
राम	सर्वाना द्या,परंतू मंत्र तर जागा पाहून(पात्र पाहून)द्या.जो मंत्रांचा अधिकारी आहे,		राम
राम	त्याला मंत्र द्यायला पाहिजे.(नाही तर कुपात्रला मंत्र दिल्याने तो मंत्राचा दुरुपयोग		राम
राम	करेल कारण सर्व जीव एक सारखे नसतात.जसे वनस्पतींचे वृक्ष वेगवेगळ्या प्रकारच्या		राम
राम	असतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३८॥		राम
राम	राम नाव तो नीर ज्यूं ॥ आतम सुंण बन होय ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम गुण न्यारो सुखराम के ॥ फल लागे जब जोय ॥५॥

राम

राम हे राम नाम तर पाण्यासारखे आहे आणि जगातील मनुष्य पाण्यासारखे आहेत.
राम जगातील मनुष्य पाण्याची आत्मा वनासारखी(वृक्षांसारखी आहे तर पाणी ज्या झाडाला
राम घाल तर त्या झाडानुसार फळ लागेल.पाण्याने फक्त वृक्ष वाढेल आणि फळ जास्त
राम लागतील,परंतू फळ तर त्या वृक्षाच्या अनुसार लागेल.पाणी तर सर्व वृक्षांवर(झाडांवर)
राम एकसारखे आकाशातून पडते.विहिरीचे पाणी ही सर्व वृक्षांवर एकाच विहिरीचे पाणी
राम देतात परंतू त्या पाण्याचा गुण जसे तो वृक्ष(झाड)असेल त्यानुसारच त्या पाण्यापासून
राम फळ लागेल.त्या एकाच विहिरीचे पाणी उसाला दिले जाते,तर ते गोड होते.त्या
राम विहिरीचे पाणी मिर्चीला दिल्यावर ती तिखट होते.त्या विहिरीचे पाणी मेथीला दिल्यावर
राम तर ती कडू होते.त्या विहिरीचे पाणी कांदा आणि लसूणला दिल्यावर ते दुर्गंधीयुक्त
राम होते.त्या विहिरीचे पाणी सांबर,पुदीना,गुलाब,मोगरा,केवडा,जाई,चंपा,चमेली इत्यादी
राम ला दिल्यावर सुगंधीत फुल आणि पत्ते निघतात आणि त्या विहिरीचे पाणी अद्रकला
राम दिल्यावर वातनाशक अद्रक उत्पन्न होते.ढगाचे पाणी चिंच व आंब्यावर एकच पाणी
राम पडते परंतू त्या पाण्याने चिंचेच्या झाडाला आंबट फळ लागते आणि आंब्याच्या
राम झाडाला गोड,स्वादिष्ट फळ लागतात(प्राप्त होतात).लिंबूच्या झाडावरही तेच पाणी
राम पडते,तर त्याला आंबट फळ येतात.त्या पाण्यापासून निंबाच्या झाडापासून कडवट पत्ते
राम निघतात.चिकूच्या झाडापासून स्वादिष्ट चिकू मिळतात.अशाप्रकारे टरबुजच्या वेलीपासून
राम मोठे फळ लागून गोड आणि थंड गुणवाले फळ लागते.डांगर(फूट)च्या वेलीत फूट
राम लागतात आणि शेरणीच्या(गुम्हीं)वेलात एकदम छोटे फळ लागते.त्याच विहिरीच्या
राम पाण्यापासून कारले एकदम कडू,पित्तकारक असते.त्या विहिरीच्या पाण्यापासून अननसीचे
राम झाड एकदम आंबट फळ प्राप्त होते.डाळींबाच्या झाडापासून,पित्तनाशक डाळींब
राम लागतात.अशाप्रकारे तर सर्व झाडांना एकच पाणी मिळाले. ज्याच्याने ते वाढून,त्याला
राम फळही खूप लागले परंतू ते फळ त्या वृक्षाच्या अनुसारच लागले.अशाप्रकारे रामनाम
राम पाण्या सारखे आहे.संसारात आला(मनुष्य जीव)वना सारखे आहे.(वृक्षासारखे आहे)
राम जसे पाण्यापासून झाडात फळ,त्या झाडानुसार येते,तसेच मनुष्यालाही रामनामा पासून
राम त्या मनुष्याच्या आत्म्या नुसार फळ मिळेल.(हा रामनाम मंत्र,जागा पाहून(पात्र पाहूनच)
राम घायला पाहिजे नाही तर या (रामनाम)मंत्राचा मनुष्य आपल्या आत्म्यानुसार दुरुपयोग
राम करतील.हाच रामनाम,मंत्र आडंबरी(लोकांना मोठेपणाचा फैल देखावा,ढोंग सांगणारे)
राम मनुष्य रामनामाचे रटण याकरीता करतील की मला लोकांनी संत म्हटले पाहिजे.मला
राम मान मिळायला पाहिजे,माझी पूजा झाली पाहिजे.याच करीता ते आडंबरी रामनामाचे
राम रटण करतील.हा राम मंत्र व्यभिचारी साधूच्या हातात गेला तर तो रामनामाचे

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुमिरण(स्मरण)याकरीता करेल की,स्त्रिया माइयाकडे यायला पाहिजेत आणि माइयाशी
राम व्यभिचार करायला पाहिजे.याकरीता व्यभिचारी रामानाचे रटण करेल. कित्येक साधू
राम रामनामाचे रटण याकरीता करतील की रामनाम रटण करतांना लोक मला पाहतील
राम (लोकांनी मला बघावे)मला चांगले खाण्याकरीता भोजन द्यावे.कपडे लत्ते द्यावेत.
राम याकरीता हे लोकांना दाखविण्याकरीता रामनामाचे रटण करतील.त्यांना पाहणारा नाही
राम राहिला तर ते मुखाने राम नामाचे अक्षरही काढणार नाही.बाकी कित्येक सर्व आपल्या
राम -आपल्या स्वार्था करीता रामनामाचे रटण करतात.हाच राम मंत्र चोराला दिल्याने
राम तो रामजीला ही प्रार्थना करील की हे रामजी,माइया हातात काही चोरी मिळावी आणि
राम हाच राम मंत्र जुवारीला(जुगार खेळणारा)दिल्यावर तो जुगारी मुक्ती किंवा मोक्ष न
राम मागता मला जुगाराचा डाव जिंकून द्या आणि कोर्ट-कचेरीत भांडण-तंटा करणारा
राम मनुष्य हा रामनामाचा मंत्र प्राप्त केला तर तो रामजीशी ही प्रार्थना करेल की,हे रामजी
राम मला अमुक खटला जिंकून द्या असे म्हणेल,परंतू मुक्ती मोक्ष किंवा दूसरे काहीही मागणार
राम नाही.कामी मनुष्याला हा राम मंत्र दिल्यावर तो रामजीशी ही प्रार्थना करेल की हे
राम रामजी फलाने स्त्रीशी माझी प्रीति लावून द्या.आणि जिला पुत्राची इच्छा होईल तिला
राम हा राममंत्र दिला तर तो रामजीशी प्रार्थना करून पुत्रच मागेल.ज्याला आपली किंवा
राम आपल्या पुत्राच्या विवाहाची इच्छा होईल त्याला हा राम मंत्र दिला तर तो आपला
राम किंवा आपल्या पुत्राचा विवाह करून देण्या-करीताच रामजीशी प्रार्थना करेल.कोण्या
राम लोभ्याला धनाची इच्छा आहे आणि त्याला हा राम मंत्र दिल्यावर,तो रामनामाचे सुमीरण
राम करून त्याच बदलात रामजी पासून धनच मागेल.कोणाला काही दुःख वा शरीरात
राम व्याधी रोग आहे तर तो रामनामाचे सुमिरण(स्मरण)करून दुःख वा व्याधी,रोग चांगले
राम करण्याची प्रार्थना करेल.परंतू निष्काम भक्ती कोणीही करणार नाही.ज्याला नाती(नातू)
राम पाहिजे,तो भक्ती करून रामजीजवळ नातीच (नातू)मागेल.कोणाचा कोणी वैरी किंवा
राम शत्रु असेल तो त्या वैरीचा नाश करण्याकरीता रामजीजवळ प्रार्थना करेल,परंतू रामजी
राम याच्या सांगण्याने कोणाचा नाश करतील का?ते तर कोणाचाही नाश करणार नाही.हा
राम तर भक्ती करून आपल्या वैऱ्याचा नाश करण्याचा हुकूम रामजीला फर्मावेल(सांगेल)
राम कित्येक पापी मनुष्य पाप कापण्याकरीताच रामनामाचे स्मरण करतील.हे सर्व मनुष्य
राम आपल्या इच्छेनुसार फळ मागून भक्तीला सकाम करून देतील.तर हे जसे-जसे आत्मा
राम आहे,तसे-तसे यांनाही रामनामाशी,आत्म्याच्या अनुसार येथे जर फळ लागले नाही तर
राम नंतर भोगावे लागेल रामनामाचा गुण,त्याच्या त्याच्या आत्म्यानुसार फळ लागेल,ही सकाम
राम भक्ती करणे खूप वाईट आहे,आम्ही कोणत्या मोठ्या माणसाला छोटे काम करण्यास
राम सांगत नाही.जसे मोठ्या माणसापासून माइया येथे झाडून पुसून द्या किंवा भांडी धुऊन

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम द्या,इत्यादी छोटे काम करण्यास सांगत नाही.जर कोणत्या मोठ्या माणसास छोटे काम
राम करण्यास बोलले तर तो नाराज झाल्याशिवाय राहणार नाही. मोठ्या माणसास छोटे
राम काम तर काय मोठे काम करण्यासही सांगू शकत नाही.मोठा मनुष्य धनाने किंवा
राम मानाने वा पदवीने,ज्ञानाने किंवा वयाने मोठा असेल तर याला मोठे जाणायला पाहिजे.
राम तर अशा मोठ्या माणसालाही कोणी बुद्धीमान मनुष्य तर कोणी काम करण्यास
राम सांगणार नाही परंतू राम मंत्राचा जप करणारे,सकाम भक्त तर रामजीला वाटेल ते छोटे
राम मोठे काम करण्यास सांगतात.तर रामजीला काम करण्यास सांगतात,तर रामनामाचे
राम स्मरण करून रामजीला यांनी(काम सांगणारा)नौकर तर नाही ठेवून घेतला किंवा
राम रामजी यांचे गुलाम तर नाही होवून गेले परंतू हे आपल्या कुबुद्धीने राम मंत्राचे स्मरण
राम करून रामजी पासून आवडेल तसे काम करण्यास सांगून राम मंत्राचा दुरुपयोग करतात,
राम म्हणून सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्ञान तर सर्वांना द्या,परंतू मंत्र तर
राम जागा पाहूनच(पात्र पाहूनच)घायला पाहिजे.॥३५॥

आतम जाण न पूजी ये ॥ सब ही को पुन होय ॥

गुर धारण सुखराम के ॥ दुज बिन फळे न कोय ॥६॥

राम सर्व आत्म्यांना एक सारखी आत्मा जाणून पूजल्याने सर्वांचे एक सारखेच पुण्य होईल
राम असे समजू नका.परंतू गुरु तर उच्च जाती करीता विना सफल होणार नाही असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥६॥

जन होय पूजे भान्ड कूं ॥ दे डाको ते गाय ॥

वे सब ही सुखराम के ॥ सिष गुर नर का जाय ॥७॥

राम जन(संत)असतांना भांडला म्हणजे ढोंग करणारे वेशधारीला पूजतात आणि डाकोते()
राम गाय दान देतात ते सर्व वेशधारीचे शिष्य आणि वेशधारी गुरु सर्व नरकात जातील.असे
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥७॥

रास मंडल को निंदे वे ॥ जमो करावे आण ॥

वे सिष गुर सुखराम कहे ॥ सब करमा की खाण ॥८॥

गोलो सस्तर बांध के ॥ घोडे चल ले कोय ॥

दर्सन बिन सुखराम कहे ॥ युं सांगी जन होय ॥९॥

गोलो सस्तर बांध के ॥ घोडे चल ले कोय ॥

दर्सन बिन सुखराम कहे ॥ युं सांगी जन होय ॥९॥

राम हे सोंग म्हणजे वेश घेऊन ज्ञान सांगणारे साधू असे आहे जसे गोला(राजपूतची रखेल,
राम नीच जातीची स्त्री पासून पैदा झालेला पुत्र याला गोला म्हणतात)या गोलाने शस्त्र
राम हत्यार बांधून घोड्यावर चढून गेला तर सहा दर्शनचे संतांच्याशिवाय हे बाकी साधूचे
राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	सोंग घेऊन फिरणारे जसे गोला शस्त्र बांधून घोड्यावर चढून जातो,तसेच हे साधूचे सोंग घेणारे आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१॥		राम
राम	छे दर्सन बिन बाहेरो ॥ ब्राम्हण पेरे भेक ॥		राम
राम	वो असो सुखराम कहे ॥ छत्री गोलो देख ॥१०॥		राम
राम	सहा दर्शनाच्या शिवाय कोणी ब्राम्हणाचा वेश धारण करेल तर वेश धारण करणार क्षत्रिय नाही आहे.क्षत्रियाने ठेवलेल्या स्त्रीपासून पैदा झालेला गोला आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१०॥		राम
राम	ब्राम्हण को धन कोन हे ॥ कां छत्री धन होय ॥		राम
राम	माहाजन को सुखराम कहे ॥ सुद्र को क्हो मोय ॥११॥		राम
राम	ब्राम्हणाचे धन काय आहे,वैश्यचे धन काय आहे,क्षत्रियाचे धन काय आहे आणि शुद्राचे धन काय आहे हे मला सांगा,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११॥		राम
राम	सुद्र को धन चोपगो ॥ महाजन को धन दाम ॥		राम
राम	सस्त्र धन रजपूत को ॥ युं ब्राम्हण को धन राम ॥१२॥		राम
राम	शुद्राचे धन चौपावे(जानवर)आहे.(शुद्राला कोणी विचारले की तुमच्या जवळ धन काय आहे,तो आपले धन,इतक्या गाई,इतक्या म्हशी,इतके बैल,इतक्या बकऱ्या,इतक्या मेंढ्या हेच सर्व सांगेल.तो दूसरे काही धन मानत नाही.कोणी वैश्याला विचारले तर तो आपल्या इस्टेटची जी किंमत असेल तेच सांगेल की माझ्याजवळ इतक्या करोडची किंवा इतक्या अरबचे धन आहे.(तो दुसरे जनावरे इ.नाही सांगणार)अशाचप्रकारे क्षत्रियाला तुझ्याकडे किती धन आहे विचारले तर तो क्षत्रिय आपले धन हेच सांगेल की,माझ्या जवळ अशा-अशा तलवारी अशा अशा बंदूका आहे.माझ्याजवळ इतके घोडे आहेत आणि ब्राम्हण आपले धन राम(म्हणजे कर्म काण्ड,विद्या,पोथ्या ज्या-ज्या विद्यांचा त्याने अभ्यास केला ते सांगेल तसेच किती रामनामाचे स्मरण करतो हे सांगेल हेच ब्राम्हणाचे धन आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२॥		राम
राम	महाजन को धन द्रब हे ॥ छत्री को धन गाँव ॥		राम
राम	ब्राम्हण को सुखराम कहे ॥ ऋणी हर को नांव ॥		राम
राम	वैश्यचे धन द्रव्य आहे,क्षत्रियाचे धन गाव(गावाच्या जहागीरीचा पट्टा आहे)अशाप्रकारे ब्राम्हणाचे धन करणी कर्म आणि हरीचे नाम जपणे हे ब्राम्हणाचे धन आहे,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३॥		राम
राम	ब्राम्हण को किम ऊधरे ॥ सुद्र गत किम होय ॥		राम
राम	महाजन की सुखराम कहे ॥ छत्री की क्हो मोय ॥१३॥		राम
राम	ब्राम्हणाचा उधदार कसा होईल? शुद्राची गती कशी होईल? महाजनाची(वैश्यची)गती		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	कशी होईल? आणि क्षत्रियांची गती कशी होईल? हे सर्व मला सांगा? असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१३॥		राम
राम	सुद्र पुन सुं उधरे ॥ छत्री सत्त समाय ॥		राम
राम	महाजन सच सुखराम के ॥ ब्राम्हण हर कु गाय ॥१४॥		राम
राम	शुद्राचा उधदार पुण्याने होईल आणि क्षत्रियाचा उधदार सत्त पाळल्याने होईल. (तिन्ही वर्णांचा आणि गाईची रक्षा करणे कोणत्या निर्बल मनुष्यावर कोणी जुल्म (अत्याचार करत असेल तर त्यापासून त्याला वाचवणे हा क्षत्रियाचा धर्म आहे) आणि महाजनाने (वैश्यने) सर्व व्यवहार खरे ठेवणे (घेण्या-देण्याच्या व्यवहारात खरेपणा ठेवणे, तोलण्यात (मोजण्यात) कमी नाही तोलणे (मोजणे) म्हणजे कोणालाही तोलून देते वेळी कमी नाही देणे आणि तोलून घेतांना कोणाचाही माल जास्त तोलून नाही घेणे हा वैश्यचा धर्म आहे. याच्यानेच वैश्यचा उधदार होतो. ब्राम्हण हरनामाचे गायन (जप) करेल तेव्हा ब्राम्हणाचा उधदार होईल, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१४॥		राम
राम	सुद्र की जे काय मे ॥ महाजन की क्हो मोय ॥		राम
राम	सतगुरु कुं सिष बूजीयो ॥ ब्राम्हण की किम होय ॥५०॥		राम
राम	सुद्र की जे किरख मे ॥ महाजन कि जै बेपार ॥		राम
राम	यु ब्राम्हण जै सुखराम के ॥ करणी मांय बिचार ॥५१॥		राम
राम	या शुद्राची जय कृषीमध्ये (शेतात) आणि महाजनाची (वैश्यची) जय व्यापारात आहे. अशा प्रकारे ब्राम्हणाचा विजय करणीत आणि हरीचे नाम घेण्यात आहे. असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५१॥		राम
राम	चार बरण नर नार रे ॥ धन की यहर होय ॥		राम
राम	बेद मे सुखराम केहे ॥ कुळ कारण नही कोय ॥१५॥		राम
राम	या चारी वर्णांचे लोक (स्त्री-पुरुष), (आपले-आपले) धन केल्याने ते हर (रामजीच) होऊन जातात. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, वेदात कुळाचे काही कारण नाही आहे. ॥१५॥		राम
राम	दुज मर्यादा झूठ सी ॥ तो हर क्युं राखी पाल ॥		राम
राम	हरणांकुश सुखराम क्हे ॥ किम मान्यो बिध टाल ॥१६॥		राम
राम	दुज मर्यादा झूठ सी ॥ तो हणुमन्त राखी कांय ॥		राम
राम	सुणज्यो सब सुखराम क्हे ॥ लंका गढ के मांय ॥१७॥		राम
राम	काचे तं तण बांधियो ॥ हणवन्त कुं दुज जाय ॥		राम
राम	वो तागो सुखराम क्हे ॥ उण क्युं तोडयो नाय ॥१८॥		राम
राम	ब्रम्ह समान देवत नही ॥ दुज सो गुरु ना कोय ॥		राम
राम	तीन लोक सुखराम क्हे ॥ असंख जुग लग जोय ॥ १९॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	को राखस जन भंजसी ॥ क्युं करमी नर होय ॥		राम
राम	वे कळजुग सुखराम कहे ॥ सुद्र का सिष होय ॥२०॥		राम
राम	केइक जीव कजलाई ईस्तु ॥ केईक सिलगण लागी ॥		राम
राम	कह सुखराम केईक ऐसा ॥ फूंक देत सम जागी ॥५८॥		राम
राम	कोणी एक जीव, वरतून विझणाऱ्या आगीसारखे आहेत. (आत आग असते आणि वरतून		राम
राम	विझत जाते, अशाप्रकारचे जीव आहे) कोणी एक जीव, आग पकडायला लागते त्या		राम
राम	प्रकारचे (लगेच नवीन आग पकडायला लागते, तसे) आहे. कोणी एक जीव असे आहे,		राम
राम	जसे आगीला फूंकर लावता आग पकडून घेते. अशाप्रकारे तीन प्रकारचे जीव असतात,		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥५८॥		राम
राम	॥ ऊँचे ब्रण का संत बतावण को ग्रंथ ॥		राम
राम	नीच जात तूं मत बद मो सुं ॥ समझ सोच मन मांही ॥		राम
राम	ब्रम्हा भक्त आद हे हर को ॥ तेरी सुणी न काई ॥१॥		राम
राम	दुज सुण असल बेशणव कहिये ॥ ना मे फेर न सारा ॥		राम
राम	तीनू लोक सकल सो पूजे ॥ देख सुद्र आधारा ॥२॥		राम
राम	अर्ध बेष्णव हे सुण छत्री ॥ सुद्र जात कुं पाली ॥		राम
राम	महाजन पाव रे बेष्णव जाणो ॥ गीता कहे हे काली ॥३॥		राम
राम	तीन बरण अमराव कही जे ॥ दरसण देस दिवाणी ॥		राम
राम	चौथो बरण रेत हे सारी ॥ भगतां ठम कवाणी ॥४॥		राम
राम	चोथो बरण भक्त जे कर हे ॥ तो साय करे हर सोई ॥		राम
राम	ज्युं सुण भूप न्याव के ऊपर ॥ भीड रेत की होई ॥ ५॥		राम
राम	ने छे पटा रेत नही पावे ॥ उधम करो जुग सोई ॥		राम
राम	यूं सुण सुद्र सन्त नही यारे ॥ साय किये ई कहा होई ॥६॥		राम
राम	चाकर एक रीज जे पाई ॥ कोइं पुरब जन्म के संन्धे ॥		राम
राम	तो सुण कहा भयो जुग मांई ॥ मेर पटायत बंधे ॥७॥		राम
राम	जग मे राज करे अमराव ई ॥ डूम कदे नही होई ॥		राम
राम	जे कोई भूप म्हेर कर देवे ॥ तो रहे पलक दिन दोई ॥८॥		राम
राम	यूं सुण भक्त सुद्र की कहिये ॥ छाप पडे जुग नाही ॥		राम
राम	हर कूं गाय आप गत जावे ॥ मिल दर्सण के मांही ॥९॥		राम
राम	दर्सण बिणा भेष सब पाखण्ड ॥ गुर बेमुख हे सारा ॥		राम
राम	यां सुं मिल्या मोख नही पावे ॥ सुणलो ज्ञान बिचारा ॥१०॥		राम
राम	जे सुण मोख हुवे पाखंड सूं ॥ तो गुर को बटे न कोई ॥		राम
राम	आप आपे मुंढे सारा ॥ मिले मोख गत मांई ॥११॥		राम
राम	जर पाखण्डची (धाम, समाधी, चबूतरा, छत्री, पादुकाची) पूजा केल्याने मोक्ष होतो तर मग		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम गुरुला कोणी विचारले ही नसते.(तर मग गुरुची काय गरज राहिली?तर गुरु किंवा
राम सतगुरु कशा करीता हवेत?आपले-आपले आपसातच डोके मुंडवून(शिष्य बनून)सर्व
राम मोक्षात जाऊन मिळून गेले असते आणि सर्वांची गती होऊन गेली असती.असे आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥११॥

राम

राम

राम

राम कळजुग बुध्द भिष्ट सो कीनी ॥ ता ते या नही सुझे ॥

राम

राम ब्रम्ह ग्यान की छाया लेले ॥ धर्म उथापाँ जूझे ॥१२॥

राम

राम या कलीयुगाने सर्वांची बुद्धी भ्रष्ट करून दिली आहे.बुद्धी भ्रष्ट झाल्याने ही गोष्ट यांना
राम दिसत नाही.सर्व लोक ब्रम्हज्ञानाची छाया घेऊन खरा धर्म झुंजतात.॥१२॥

राम

राम

राम ब्रम्ह ग्यान को देस ना पावे ॥ बेमुख हुवे आंधारे ॥

राम

के सुण राम सकळ के मांही ॥ कहा दर्सणा सारे रे ॥१३॥

राम हा सतस्वरूप ब्रम्हज्ञानाचा देश तर यांना मिळत नाही आणि हे ब्रम्हज्ञानी खऱ्या
राम धर्मापासून विमुख होऊन अंधळ्यासारखे होऊन गेले.हे सांगतात आणि ऐकतात की,
राम राम सर्वात आहे.असे म्हणतात(सांगतात).तर मग राम जर सर्वात आहे तर दर्शनांच्या
राम (साधू संताजवळ)जवळ काय आहे? ॥१३॥

राम

राम

राम

राम गुर म्रजाद भांग के आगे ॥ तिरीयो सुण्यो न कोई ॥

राम

राम गीता बेद भागवत गावे ॥ सुणो संत सब लोई ॥१४॥

राम

राम सतस्वरूपी गुरुची मर्यादा तोडणारा आधी कोणी तरून गेला असे ऐकले नाही.गीता,
राम वेद,भागवत आणि सर्व संत असे सांगतात,ते ऐका.॥१४॥

राम

राम

राम राम ध्रम करणी सो साची ॥ धिन जे भक्त कमावे ॥

राम

राम दर्सण बिना इष्ट गुर नाही ॥ दरगे दाद न पावे ॥१५॥

राम

राम रामनामाचा धर्म आणि करणी सर्व खरा आणि चांगला आहे आणि ज्या सतस्वरूपी
राम गुरुचा विश्वास ही पूर्ण आहे.अशी जे भक्ती कमवतात ते धन्य आहेत.दर्शन(पाच
राम तत्वाच्या देहा सोबत संत)या उपरोक्त दर्शनाशिवाय इष्ट ही नाही आणि गुरु ही
राम नाही,दूसऱ्या पाखण्डची सेवा केल्याने पुढे दर्गात दाद मिळणार नाही.(जागा मिळणार
राम नाही.)॥१५॥

राम

राम

राम

राम

राम जे हर मेर आप सो बांधी ॥ आद अंत ठेराया ॥

राम

राम सो गुर असल ग्यान मे जोवो ॥ ओर रेत जुग भाया ॥१६॥

राम

राम जळ बिन पलक प्राण नही जीवे ॥ तडफड अब मर जावो ॥

राम

राम धरणी बिना सरे नही पलही ॥ पवन बिना दुख पाहो ॥१७॥

राम

राम द्रसण बिना हुसो यूं दुखिया ॥ अन्त काल पिस्ता हो ॥

राम

राम केवळ उरे काम हे यां सूं ॥ देह छोड कहां जाहो ॥१८॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	तीन लोक का अ सुण कर्ता ॥ ब्रम्हा विष्ण महेशा ॥		राम
राम	जब लग देह धरेगो प्राणी ॥ जाय कूण के देसा ॥१९॥		राम
राम	जन्मे मरे जाहां लग जुगमे ॥ दर्सन बिन गुर नाही ॥		राम
राम	ब्रम्हा बिष्ण महेश की बांधी ॥ आ मरजाद कहाई ॥२०॥		राम
राम	दर्सन मांह जुगे जुग हुवा ॥ साध सिध रिष भारी ॥		राम
राम	गिणतां छेह पार नही आवे ॥ कब लग कहूँ उचारी ॥२१॥		राम
राम	ऐसा हुवा दर्सणा मांही ॥ मांड भांज फिर थापी ॥		राम
राम	मिलीया जाय ब्रम्ह के भेळा ॥ हुवा आप सो आपी ॥२२॥		राम
राम	॥ अरेल ॥		राम
राम	डेढ अग्या दे जीव जुग के तारिया ॥		राम
राम	असंख जुगा के माह ॥ किणे गुर धारिया ॥		राम
राम	तूं आद अंत कू सोझ ॥ ग्यान मन दीजीये ॥		राम
राम	अरहाँ हुँता आ सोय ॥ सोझ गुरु किजी ये ॥२१॥		राम
राम	जुग जुग भागी भूक ताहि सूं भागसी ॥		राम
राम	अे नित उठ जागे जीव सोही सूं जागसी		राम
राम	जुग जुग तिरीया जीव ॥ जिका गुर लार रे ॥		राम
राम	हर हाँ वे ही संग सुखराम ॥ अबे ही तार रे ॥२२॥		राम
राम	नीच गुरा को सिष ॥ कहो कुंण ऊधन्यो ॥		राम
राम	सो मुझ कहो सुणाय ॥ किसे जुग सूं धन्यो ॥		राम
राम	नही तर छोडो इष्ट ॥ डेढ की तम रे ॥		राम
राम	हर हाँ नही तो काटे खाल ॥ गुने: इण जम रे ॥२३॥		राम
राम	दर्सन को धोकर पाय डेढ कोइ ऊधरे ॥		राम
राम	ज्यूं पारस संग लोहो लागतां सुधरे ॥		राम
राम	उण सोना संग लोहो किनक नही थाय रे ॥		राम
राम	हर हाँ यूं नीच गुरु के संग मोख नही जाय रे ॥२४॥		राम
राम	जब लग माया ब्रम्ह दोय नर जाण हे ॥		राम
राम	अे सुख दुख कलपे जीव ॥ लोभ की बाण हे ॥		राम
राम	वे जांहा लग कुल मर्जाद ॥ भांगसी कोय रे ॥		राम
राम	हर हा सो नर कहे सुखराम ॥ सुपस जस होय रे ॥२५॥		राम
राम	जीव ब्रम्ह ज्ञानाच्या गोष्टी ऐकून कोणी आपला धर्म सोडू नका,कारण की ब्रम्ह प्राप्त		राम
राम	झाल्याशिवाय फक्त मुखाने कोरा(बिना अनुभवाचा)ब्रम्ह ज्ञान बोलणे काही कामात येत		राम
राम	नाही.ब्रम्हज्ञान प्राप्त झाल्यावर सर्वत्र ब्रम्हच ब्रम्ह दिसू लागेल.नंतर छोटा-मोठा किंवा		राम
राम	मी आणि तू हे सर्व ब्रम्हमध्ये काहीही राहणार नाही.नंतर उच्च आणि नीच जाती,सर्व		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम एकच दिसू लागेल.असे होऊन गेले तर त्यानेच आपली जाती,वर्णाचा धर्म सोडायला
राम पाहिजे.जीव ब्रम्हज्ञान प्राप्त झाल्याशिवाय जाती वर्णचा धर्म सोडून भ्रष्ट होवू नका.
राम याच्या बाबतीत(याविषयी)आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जोपर्यंत मनुष्य
राम माया आणि ब्रम्ह दोन मानून जाणतो आणि त्याला सुख-दुःख होते आणि जीव
राम कलपतो.(तळमळ करतो,मनात दुःखी होतो)लोभ,लालचची सवय आहे तोपर्यंत कोणी
राम आपल्या कुळाची मर्यादा तोडेल,तर तो मनुष्य श्वपच किंवा राक्षस आहे,असे समजायला
राम पाहिजे.त्याला ब्रम्ह ज्ञानी समजू नका.॥८५॥

राखे गुर मर्जाद ईष्ट की पाल रे ॥

वो कडवा मीठा बेण लखे ऊर गाळ रे ॥

वो जब लग वर्णा बीचार अेक ही करत हे ॥

हर हाँ वे नर तो सुखराम नरग मे परत हे ॥८६॥

राम जो पर्यंत गुरुची मर्यादा ठेवतो आणि इष्टमध्ये बांधलेला राहतो,आपल्या इष्टात चालतो,
राम आपल्या इष्टाला पकडून राहतो आणि कोणी त्याला कडवे बोलला किंवा कोणी
राम त्याच्याशी गोड बोलला किंवा त्याला कोणी शिवी दिली,हे सर्व ज्या मनुष्याला हृदयात
राम माहित होते तेव्हा तो मनुष्य,चारी वर्ण(उच्च,नीचची मर्यादा तोडून सर्व)एक करण्याचा
राम विचार करतो.तर तो मनुष्य,ब्रम्हज्ञानी नाही आहे.नर्कात पडणारा आहे.हे समजा असे
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥८६॥

बांधे धम दुकान टेल नर लेत हे ॥

ज्युं आप आस जस काज द्रब नर देत हे ॥

रे तब लग निन्दे नीच धम कूळ ऊँच कूं ॥

हर हां वा नर कूं सुखराम सुंपे जम भूँच कूं ॥८७॥

राम ज्याने आपल्या धर्माची दुकान बांधली आहे आणि कोणी काही द्रव्य दिले तर घेऊन
राम घेतो आणि स्वतः दुसऱ्याकडून आशा ठेवतो.आपले यश किर्ती होण्याकरीता दुसऱ्यांना
राम धन देतो.नीच जातीचा मनुष्य,उच्च धर्माची निंदा करतो.(सर्वात एकच ब्रम्ह आहे असे
राम सांगून ब्रम्हज्ञानी बनतो आणि सर्वात एकच ब्रम्ह आहे,असे सांगून उच्च आणि नीच
राम कोणी नाही आहे असे सांगतो तर आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तो
राम मनुष्य ब्रम्हज्ञानी नाही आहे.त्या मनुष्याला अति जुलूम करणाऱ्या यमदूताच्या आधीन
राम केले जाईल.कारण की तो ब्रम्हज्ञानी नाही आहे.॥८७॥

बेन भाणजी माय ॥ दोय कर जाण हे ॥

अे सिष साखां की जोड ॥ पेख सुख मान हे ॥

रे जब लग नीची जात ॥ नीच कूळ होय रे ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हर हॉ कोई साख सुद्र की देख ॥ ऊँच नहीं कोय रे ॥८८॥
राम ही माझी बहिण आहे, ही माझी भाची आहे. अशा प्रकारे यांना वेगवेगळे जाणतो आणि हे
राम माझे इतके शिष्य शाखा आहे, त्या आपल्या शिष्य शाखांची संख्या पाहून मनात सुख
राम मानतो. (ब्रम्हज्ञानी बहिण, भाची, आई, पत्नी या सर्वांमध्ये एकच ब्रम्ह जाणून सर्वांना
राम एकच जाणतो. दोन नाही जाणत. ज्याच्यात आवडेल त्याच्याशी भोग करतो, तर त्या
राम ब्रम्हज्ञानीला दोष नाही लागत परंतू हे जे आपली बहिण, भाची आणि आईला वेगवेगळे
राम समजतात, ते ब्रम्हज्ञानी नाहीत. त्यांना नरकीय दोष लागतात. तोपर्यंत ते नीच जाती
राम आणि उच्च कुळ वेगवेगळे राहतीलच, तो ब्रम्हज्ञानी शुद्र असल्याने, त्याची गोष्ट ऐकून,
राम कोणी उच्च जातीचे लोक त्याचे शिष्य बनू नका. ॥८८॥

राम जब लग डरपे मन सरम घट माय हे ॥
राम ओ बेण कहे सुभ जोय निरखे राजा अे हे हे ॥
राम रे जब लग ब्रम्ह ग्यान कथ पिस्तावसी ॥
राम हर हॉ वे नर खूनी होय नरक सो जावसी ॥८९॥

राम जोपर्यंत मनात दुसऱ्याची भीती वाटते आणि घटात दुसऱ्याशी शरमतो आणि कोणाशी
राम बोलतांना शुभ-शुभ वचन बोलतो. डोळ्यांनी राजाला राजा आहे असे बघतो राजाला
राम मोठा मानून मान सन्मान करतो, तोपर्यंत तो ब्रम्हज्ञान कथन करून पश्चाताप करेल.
राम (पस्तावेल) कारण की तो ब्रम्हज्ञानी नाही आहे. तो गुन्हेगार आहे असा ब्रम्हज्ञानी
राम नर्कात जाईल. ॥८९॥

राम घडी ऐक ब्रम्ह ग्यान पलक सूभ ढूढवा ॥
राम सो नर इत ऊत बिचल सबे धे: बूडवा ॥
राम जासी सिष गुर सेंग रसातल जीव रे ॥
राम हर हॉ काची मत सुखराम न माने पीव रे ॥९०॥

राम एका घडीत ब्रम्हज्ञानाच्या गोष्टी करतो आणि एकाच पळात शुभ शोधायला जातो तो
राम मनुष्य येथे आणि तेथे दोन्ही जागेवर (ना इकडचा ना तिकडचा) तो डोहात भवसागरात
राम बुडेल. (तो घडीत एका वेळी) ब्रम्हज्ञानाच्या गोष्टी सांगतो तर घडीत (दुसऱ्याच वेळी) शुभ
राम म्हणजे चांगले शोध करण्यास जातो, तो कोणी ब्रम्हज्ञानी नाही आहे. त्याच्या शिवाय
राम आणखी तो (ब्रम्हज्ञान सांगणारा) हे सर्व जीव रसातळात (सहाव्या पाताळात) जातील.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, त्याचे (ब्रम्हज्ञानाचे) मत कच्चे होते. (तो
राम पक्का ब्रम्हज्ञानी नव्हता) याकरीता या अशा कच्चे ब्रम्हज्ञानाचे मताला (बुध्दीला) मालक
राम मानत नाही. ॥९०॥

राम रे जे उपजे ब्रम्ह ग्यान पीर कौ सिष हे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम असा हुवा तां अक नीर कहा बिष हे ॥

राम

राम रे जाहां ताहां पांचू एक आपको आप ही ॥

राम

राम हर हां ऊंच नीच गुर सिष नही कोई जाप ही ॥९१॥

राम

राम अरे ज्याला ब्रम्हज्ञान उत्पन्न होवून गेले तो ब्रम्हज्ञानी गुरु आणि शिष्याला काही वेगळे

राम

राम मानत नाही.तो ब्रम्हज्ञानी गुरु आणि शिष्याला एकच मानतो.असा ब्रम्हज्ञानी बनून

राम

राम गेल्यावर तो पाणी आणि विषाला एकच जाणतो आणि जेथे तेथे पाच भूतांना,आपल्या

राम

राम स्वतः सारखा जाणतो.म्हणजे सर्व ब्रम्ह ही ब्रम्ह आहे असे ब्रम्ह जाणतो.त्या ब्रम्हज्ञानी

राम

राम करीता उच्च आणि नीच काही भेद नाही.गुरु आणि शिष्य कोणी वेगळे नाही.सर्वांना

राम

राम ब्रम्ह जाणून कोणाचा जप ही करीत नाही,म्हणजे तो ब्रम्हज्ञानी स्वयं(स्वतःला)ब्रम्ह

राम

राम जाणून कोणाचा जाप ही करीत नाही.॥९१॥

राम

राम केवल लग हे जात नाव सोई बाजसी ॥

राम

राम अे आठ करम देहे सां प्रत नही भाजसी ॥

राम

राम तो तां ते समझ बिचार राम गुण गाईये ॥

राम

राम हर हां सुद्र को सुण ग्यान भिष्ट नही थाईये ॥९२॥

राम

राम परंतू सतस्वरूप कैवल्यपर्यंत नाम ही आहे,जाती ही आहे.हे सर्व(नाम,जाती)सांगितले

राम

राम जाते आणि देहाचे आठ कर्म(१-ज्ञानावरण,२-दर्शनाकरण,३-मोहनी,४-अंतराय,५-

राम

राम वेली,६-आयु,७-नाम,८-गोत्र)हे देहाचे आठी कर्म प्रत्यक्ष आहे.ते आठ कर्म पळून

राम

राम कोठेही जाणार नाही.याकरीता याचा समजून विचार करून रामनामाचे यश वर्णन करा.

राम

राम तुम्ही ऐकणारे,हा शुद्र जातीचा मनुष्य ब्रम्हज्ञान सांगतो आहे,या शुद्राचे ज्ञान ऐकून भ्रष्ट

राम

राम होवू नका.॥९२॥

राम

राम ऊंच हण के काज नीच ही कसत हे ॥

राम

राम अे करणी करे उपाय हिये आ वसत हे ॥

राम

राम रे थे ऊँचा होय नीच सत्त क्यूं जात हो ॥

राम

राम हर हा रोडी पर प्रसाद बेठ क्यूं खात हो ॥९३॥

राम

राम अरे,जे नीच जातीचे मनुष्य आहेत,ते तर उच्च होण्याकरीता कष्ट करीत राहतात(कष्ट

राम

राम करतात,मेहनत करतात)जे नीच आहे ते उच्च होण्याकरीता चांगली करणी करून,उच्च

राम

राम होण्याचा उपाय करतात आणि त्यांच्या हृदयात उच्च बनण्याची लालसा राहते,परंतू

राम

राम तुम्ही उच्च होवून(या ब्रम्हज्ञानीचे ज्ञान ऐकून)खरच नीच का होत आहेत?अरे,तुम्ही

राम

राम (चांगल्या घरचे असल्यावरही नीच घरचा प्रसाद का खातात?॥९३॥

राम

राम ब्रम्ह ग्यानं हे असल सझे नही बावळा ॥

राम

राम ओ लाख बरस मत राख खुनी हुवे रावळा ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम एक बचन के माय कमाई जाय रे ॥

राम हर हाँ पीछे सब सुखराम ॥ करम भुगताय रे ॥९४॥

राम हे ब्रम्हज्ञान आहे तर चांगले परंतू अरे पागल हे ब्रम्हज्ञान तुमच्याने साधले जात

राम नाही.या ब्रम्हज्ञानाचे मत जरी लाख वर्षांपर्यंत ही ठेवले आणि एकाही वचनात चुकीचे

राम होऊन ब्रम्हज्ञानाच्या विरोधात गेले तर त्या ब्रम्हज्ञानीची कमाई व्यर्थ होवून तो

राम ब्रम्हज्ञानी यमराजाचा गुन्हेगार होऊन जाईल.लाख वर्षांपर्यंत ब्रम्हज्ञानाचे मत पाळत

राम आला आणि एक गोष्ट चुकीची होऊन गेली,तर त्या ब्रम्हज्ञानीची सर्व कमाई व्यर्थ

राम होऊन तो गुन्हेगार होऊन गेला.त्याला नंतर(आधीचे वाईट)त्याने आधी ब्रम्हज्ञानाच्या

राम आधाराने जे-जे कर्म केले असतील.ते सर्व वाईट कर्म(यमराज)त्याला भोगवेल.

राम ॥९४॥

राम ब्रम्ह ग्यान मत धार कहा कोई ब्रम्ह होवसी ॥

राम रे सूते कूं हुलराय कहा कोऊ इधक सोवसी ॥

राम इण मे ओ गुण होय इतो फळ जागसी ॥

राम हर हां इण देहरा सुखराम करम नही लागसी ॥९५॥

राम अरे ब्रम्हज्ञानाचे मत धारण करून कोणी काय ब्रम्ह होवून जाईल का?(हा जीव तर

राम ब्रम्हच आहे,जीवाने ब्रम्हज्ञान धारण नाही केले तर या जीवांचे ब्रम्हज्ञान मिटून जाईल

राम का?तर ब्रम्हज्ञान धारण करून अधिक काय होईल?अरे काय?झोपलेल्याला

राम थापटल्याने(छोट्या मुलाला झोप येण्याकरीता त्याची आई किंवा कोणी दुसरे,आपल्या

राम हाताने थापटतात,त्याला थापटणे असे म्हणतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम सांगतात की, जो झोपून गेला आहे त्याला थोपटल्याने तो अधिक झोपून जाईल

राम का?(अशाचप्रकारे हा ब्रम्ह पासून आलेला जीव, ब्रम्हचाच आहे आणि ब्रम्ह सर्वव्यापी

राम असल्याने सर्वांमध्ये व्याप्त आहे,तर ब्रम्हज्ञानीचे मत धारण करून कोठे जाऊन दुसरे

राम ब्रम्हज्ञानीचे मत धारण केल्याने फक्त हे इतकेच फळ असेल की,या आताच्या

राम देहाने(शरीराने केलेले कर्म त्या जीवाला लागणार नाही,परंतू(संचित आणि प्रारब्ध कर्म

राम जसेच्या तसेच राहतील.ब्रम्हज्ञानाने फक्त कियेमाणे कर्म म्हणजे या देहाने केलेले कर्म

राम लागणार नाही.ब्रम्हज्ञान धारण केल्याने फक्त हेच फळ मिळेल.)॥९५॥

राम

राम जब लग जल्मे जीव ग्रभ मे जाय रे ॥

राम अे तब लग ब्रम्ह ग्यान राख दुख पायरे ॥

राम ओ जे आरे कर लेह अनन्त हुवे आवसी ॥

राम हर हां नटीये सूं सुखराम कहां नर खावसी ॥९६॥

राम जोपर्यंत हा जीव गर्भात येत राहिल आणि जन्म घेत राहिल,तो पर्यंत ब्रम्हज्ञान ठेवून,

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ब्रम्हज्ञान ठेवणाऱ्याला दुःखच मिळेल.हे जे पुढचे सतस्वरूप ब्रम्हज्ञान कबूल करून
राम घेईल,तर तो अनंत बनून म्हणजे सतस्वरूप बनून येईल,परंतू सतस्वरूप ब्रम्हची भक्ती
राम न करण्याने पुढे काय घेऊन खाईल म्हणजे काय सुख पावेल,असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले.॥९६॥

राम

राम

राम

राम

राम ब्रम्हा बांधी जात वरण कुळ आय रे ॥

राम

राम अब तेरी क्या सुण पोंच उथाप्या जाय रे ॥

राम

राम ओ राम नांम घड पेल उणाही भाखिया ॥

राम

राम हर हां जात पांत गुण नेम बिधो बिध राखियां ॥९७॥

राम

राम हा जाती,कुळ,वर्णाची,ब्रम्हाची(चार मुखाच्या ब्रम्हाची)बांधलेली मर्यादा आहे.आता
राम तुझी काय पोहच आहे की तू(जाती वर्ण आणि कुळाला)उलटवणे चाहतो(इच्छीतो)
राम रामनामाने देह घडल्या कारणाने आधी जाती-पातीचा गुण आणि नियम विधी-विधीने
राम ठेवला.॥९७॥

राम

राम

राम

राम

राम इप्रत नींब खाये सांप मुख दीजीये ॥

राम

राम रे हीरे सूं सिणगार सोने को का कीजीये ॥

राम

राम रे अमख जळ मे डार वास नही खोय हे ॥

राम

राम हर हां यूं नीच जात इण देह उत्तम नही होय हे ॥९८॥

राम

राम मद मे मिसरी डार लेहेर नही जाय रे ॥

राम

राम युं खर कूं रातब बंध ॥ तुरंग नही थाय रे ॥

राम

राम रे जीण संचे को राछ जाग उण छाजसी ॥

राम

राम हर हां नीच ऊँच सुखराम देह लग बाजसी ॥९९॥

राम

राम दारूमध्ये मिश्री टाकली तरीही त्याची नशा जाणार नाही,नशा होईलच.जसे गाढवाला
राम एका जागी बांधून त्याला रातब(घोड्याला खाण्याकरीता जी मसाल्याची औषधी बनवून
राम देतात,त्याला रातब म्हणतात,ते रातब)गाढवाला दिली गेली तरी ही तो गाढव घोडा
राम होणार नाही.अरे,ज्या साच्याचे हत्यार त्याच जागी शोभा देणार.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात की,अशाचप्रकारे जोपर्यंत देह आहे तोपर्यंत उच्च आणि नीच म्हटलेच
राम जाईल. ॥९९॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम ब्रम्ह ग्यान मत लेहे उथापे आय रे ॥

राम

राम सुण सो झूठा जुग मांय बिषे मत खाय रे ॥

राम

राम जे आप हुवे कुळ हीन ओर कुई करत हे ॥

राम

राम हर हां सो दुष्टी सुखराम नर्क मे परत हे ॥१००॥

राम

राम तू ब्रम्हज्ञानाचे मत घेऊन,जाती वर्ण उलटवून सर्व एकच ब्रम्ह आहे असे सांगतात आणि

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हा ब्रम्हज्ञानी या ब्रम्हज्ञानाच्या आधारेने विषय रस भोगतो.जो स्वतः तर हीन कुळाचा
राम (नीच जातीचा आहे आणि तो दुसऱ्यांनाही आपल्यासारखा नीच जातीचा करू इच्छीतो.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हा ब्रम्हज्ञानी दृष्ट नर्कात पडेल आणि
राम दुसऱ्यांनाही नर्कात घेवून जाईल.॥१००॥

राम चंनण आक बिलूज सकळ मे आग रे ॥

राम रे यूं हर व्यापक होय ब्रम्ह सब जाग रे ॥

राम पण बळ जळ कोयला होय तहां लग से रहे ॥

राम हर हां यूं ऊंच नीच सुखराम नीप नेई फेर हे ॥१०१॥

राम चंदनाचे लाकूड,आकचे(मदार)लाकूड आणि बिलूजचे लाकूड या सर्वांमध्ये आग
राम आहे.या सर्वांमध्ये आग असल्याने चंदन,आक आणि बिलूजचे लाकूड एक सारखे नाही
राम होणार.तसेच सर्वांमध्ये ब्रम्ह असल्याने सर्वांची जाती एक नाही होणार तसेच हर सर्व
राम व्यापक आहे,परंतू जसे सर्व लाकडात आग असल्याने सर्व लाकडांच्या जाती एक
राम नाही असणार तसेच सर्व जातीच्या मनुष्यामध्ये ब्रम्ह असल्याने सर्वांची जाती एक
राम नाही होणार.जोपर्यंत लाकूड जळून कोळसा बनून जाईल.तो पर्यंत लाकडाचा गुण
राम वेग-वेगळा राहिल.जसे आकच्या कोळश्याने बंदूकची बारूद बनते.म्हणजे आकच्या
राम लाकडाच्या कोळश्यात फक्त सोरा आणि गंधक टाकल्याने बंदूकची बारूद बनून जाते,
राम परंतू चंदनाच्या लाकडाच्या कोळश्याने बारूद नाही बनणार.लाकडाचा कोळसा बनून
राम गेला तरीही त्या लाकडाचा गुण मिटत नाही.त्या कोळश्याची राख होऊन जेव्हा
राम जमिनीत मिळून जाईल तर सर्व जातीच्या लाकडाची जात एक होईल,परंतू जो पर्यंत
राम कोळसा आहे तोपर्यंत त्याची जात एक असेल. ॥१०१॥

राम एक चनण को बाग आग सूं जळत हे ॥

राम रे दूजे आक बिलूज थोर ही बळत हे ॥

राम रे ना वेसो वां तेज बास भी नाय रे ॥

राम हर हां यूं ऊंच नीच सुखराम ॥ ने पे नही क्या हरे ॥१०२॥

राम जसे चंदनाची बाग,आग लागून जळते त्या जळत असलेल्या चंदनाच्या बागेची सुगंध
राम सुटते आणि दुसरे आकचे वृक्ष,बिलुजचे वृक्ष,निवडुंग इत्यादी जळते तर त्यातून
राम चंदनाच्या लाकडाच्या आगीसारखे तेज ही नाही आणि सुगंध ही राहत नाही.उलट
राम आकचे वृक्ष,बिलुंज आणि निवडुंग जळेल,तर त्याची दुर्गंध सुटेल.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,अशाचप्रकारे उच्च आणि नीचच्या निपजण्यात फर्क
राम राहणार नाही का? ॥१०२॥

राम पीये सब बन राय ॥ नीर सो एक ही ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम व्हे राम सब जात ॥ धाम हर पेख ही ॥

राम

राम पिण सब ही एक न होय भेळा नही रेत हे ॥

राम

राम हर हां युं ऊँच नीच सुखराम ॥ नीप जाई फेर हे ॥१०३॥

राम

राम सर्व वनस्पती आकाशातून आलेले एकच पाणी पितात(आकाशातून चिंचेकरीता वेगळे
राम आणि आंब्याकरीता वेगळे पाणी पडत नाही.सर्व वनस्पती एकच पाणी पितात परंतु
राम त्या पाण्याचा गुण सर्व झाडांवर वेगळा असतो.जसे वृक्षांमध्ये काटे लागतात.बिना
राम काट्याच्या रोपांमध्ये काटे येत नाहीत व सर्व रोपांमध्ये फळ त्या रोपाच्या जातीनुसार
राम लागतात.सर्व रोपांमध्ये फळ,त्या रोपाची जागा वेगळी बनविली गेली आहे का?सर्व
राम रोपांवर पाणी पडण्याची वेळ ही एकच आहे.तर अशाचप्रकारे सर्व जातीचे लोक तोंडाने
राम राम म्हणतील ते रामनाम म्हणणारे रामाचे धाम आणि हर पाहून घेतील परंतु
राम (सर्वांनी रामनाम म्हटले हर तसेच धाम पाहून घेतले तरीही)सारी जातीच्या लोकांची,
राम जात एक नाही असणार.रामनाम म्हणणारे,हर(रामजी पाहून घेणारे सर्व एकाच जागी
राम राहणारे नसणार.सर्व एकाच जातीचे नसणार,अशाचप्रकारे उच्च आणि नीच जातीच्या
राम लोकांच्या निपजण्यात फर्क आहे.॥१०३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

कीयो नीच को संग ॥ ईख इण जाय रे ॥

अर लियो भयंग कुळ ऊंच ॥ हेर जुग माय रे ॥

ये मिलत ही सुख होय ॥ दुख सब टलत हे ॥

हर हां युं नीच संगी सुखराम ॥ आग मे बळत हे ॥१०४॥

राम जसे नीचचा(तंबाकुचा)संग गुळाने केला(तंबाकु आणि गूळ मिळवून गूडाखू बनवतात
राम तर या गूळाने नीच जातीचा संग केला.त्या तंबाकुच्या संगाने गूळ आगीत जळाला तर
राम हा गूळ आगीत जळण्याचा पदार्थ नाही आहे,परंतु नीचची म्हणजे तंबाकूची संगती
राम केल्याने आगीत जाळला गेला)अशाचप्रकारे भुजंगने(सापाने)उच्च(कुळाचा म्हणजे
राम चंदनाच्या वृक्षाचा)संग केला तर चंदनाच्या वृक्षाशी मिळून चंदनाच्या वृक्षाचा संग
राम करताच भुजंगला सुख मिळाले.त्या सर्पाच्या आतील विषाची ज्वाळा मिटून शांत होवून
राम गेली आणि त्याच्या(सर्पाच्या)शरीर जळण्याचे दुःख मिटून गेले आणि ज्याने नीचची
राम (तंबाकूची)संगत केली तर तो गुळ आगीत जळाला,असे आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले.॥१०४॥

॥ कुन्डल्यो ॥

ब्रम्ह ग्यान बिन ऊपजे ॥ ऊंच नीच संग जाय ॥

सो नर सब पिस्तावसी ॥ अन्त काल के मांय ॥

अन्त काल के मांय ॥ मार पडसी शिर भारी ॥

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	या तीना की मर्जाद ॥ भांग के करी खुवारी ॥		राम
राम	पाप धरम की बासना ॥ रहती हे उर माय ॥		राम
राम	जब लग झूठो कथत हे ॥ ब्रम्ह ग्यान कूं आय ॥१०५॥		राम
राम	तर पूर्ण ब्रम्हज्ञान उत्पन्न झाल्याशिवाय उच्च वर्णाचे लोक नीच जातीच्या सोबत जातील		राम
राम	तर ते(उच्च जातीचे लोक)सर्व मनुष्य अंतकाळी पस्तावतील.अंतकाळात त्यांच्यावर		राम
राम	मोठी भारी मार पडेल.कारण की यांनी या तिघांची(ब्रम्हा,विष्णू,महादेवाची)बांधलेले		राम
राम	जाती वर्णाची बांधलेली मर्यादा खोट्या ब्रम्हज्ञानाच्या भवरशावर तोडून उच्च जातीची		राम
राम	खराबी केली.ब्रम्हज्ञानीला पापाची आणि धर्माची वासना,मनात राहत नाही आणि हे		राम
राम	जाती वर्ण एक करणारे ब्रम्हज्ञानीला पापाची आणि धर्माची वासना जोपर्यंत यांच्या		राम
राम	मनात राहते तोपर्यंत जातीचे मनुष्य पाच तत्वांचेच असून त्या सर्वांमध्ये ब्रम्ह आहे. परंतू		राम
राम	त्यांना एक नाही केले जाऊ शकणार.जसे दूध आणि मूत्र हे दोन्ही ही जल तत्वाचे		राम
राम	असल्याकारणाने मूत्र आणि पाणी एका जागी मटक्यात नाही ठेवले जाऊ शकत.		राम
राम	अशाचप्रकारे उच्च आणि नीच मनुष्य एक नाही होणार.तर आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज सांगतात की,शुभ(चांगले)आणि अशुभ(वाईट)चा संग नाही होणार.॥१०५॥		राम
राम	ब्रम्ह ग्यान जब सांच ॥ बिष इम्रत सम जाणे ॥		राम
राम	बेटी माता बेन ॥ नार सागे कर माणे ॥		राम
राम	लेवे सबे सवाद ॥ फिर धणीया पे नाही ॥		राम
राम	सुभ असुभ कि चाय ॥ आस मासो कुछ नांहि ॥		राम
राम	जीवण मरण एको गिणे ॥ जस कूं जस नही कोय ॥		राम
राम	ब्रम्ह ग्यान सुखराम के ॥ वां के उर घट होय ॥१०६॥		राम
राम	ब्रम्हज्ञानीचे ब्रम्हज्ञान तर तेव्हा खरे समजायला पाहिजे की ब्रम्हज्ञानी विष(जहर)आणि		राम
राम	अमृतला एक समान समजेल.आपली पुत्री,आपली आई आणि आपली बहिण या		राम
राम	सर्वांना स्त्रीच जाणून त्यांच्याशी भोग करेल.(ब्रम्हज्ञानी सर्वांमध्ये ब्रम्ह समजून सर्वांना		राम
राम	एक मानतो.पुत्री (मुलगी)काय आणि आई काय,बहिण काय आणि आपली पत्नी काय		राम
राम	या सर्वांना वेगवेगळे मानत नाही)या सर्वांशी भोग करतात.सर्व तऱ्हेचा स्वाद घेतात		राम
राम	आणि त्यांच्यावर मालकीही नाही ठेवत की हा माझा आहे,मी याचा मालक आहे किंवा		राम
राम	नात्यात आहे अशी मालकी ठेवत नाही.शुभ काय किंवा अशुभ काय याची चाहणा		राम
राम	ठेवीत नाही आणि याची चांगल्याची किंवा वाईटाची आशा मासभर ही काहीही ठेवत		राम
राम	नाही,याचे मला पाप लागेल की याचे मला पुढे चांगले फळ मिळेल किंवा हे मी अशुभ		राम
राम	(वाईट)कर्म केले आहे ज्याचे मला पुढे वाईट फळ भोगावे लागेल याची ब्रम्हज्ञानीला		राम
राम	कोणती इच्छाही नसते आणि कर्म फळाची आशा ही ते ब्रम्हज्ञानी मासभर ही ठेवत		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम नाही.ते तर संसारात जीवंत राहणे आणि मरणे एकच समजतात आणि ते यश तसेच
राम अपयश काहीही समजत नाही.जे असे आहे त्याच्या हृदयात आणि घटात ब्रम्हज्ञान आहे.
राम असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.॥१०६॥ राम

राम करे जात में ब्याव ॥ बेन बेटी परणावे ॥ राम

राम डसे सर्प तब आय ॥ सोच चित्त माही ल्यावे ॥ राम

राम तब लग झूठो कथत हे ॥ मुख सूं ब्रम्ह ग्यान ॥ राम

राम आप जात मे फंस रयो ॥ देहे ओर कूं आंण ॥१०७॥ राम

राम जो कोणी आपला विवाह आपल्या जातीत करेल आणि आपल्या बहिणीच्या मुलीचा
राम आपला जातीवाला पाहून आपल्या जातीतच विवाह करेल आणि सापाने चावले तर
राम मनात चिंता आणि फिकीर करेल तर तो पर्यंत तोंडाने खोटेच ब्रम्हज्ञान येऊन सांगतो
राम ते ब्रम्हज्ञानी खोटे आहे,ते स्वतः तर जातीत बांधलेले आहेत.(ते आपला विवाह तर
राम आपल्या जातीत करतात आणि आपली बहिण तसेच मुलीचा विवाह आपल्या जातीत
राम करून देतात.अशाप्रकारे ते स्वतः तर जातीत बांधलेले आहेत)दुसऱ्यांना ब्रम्हज्ञान
राम सांगतात की सर्व एकच ब्रम्ह आहे.उच्च,नीच कोणीही नाही.अशाप्रकारे दुसऱ्यांना ज्ञान
राम सांगतात,ते खोटे आहे.ब्रम्हज्ञानी नाही आहे.॥१०७॥ राम

राम ॥ अरेल ॥ राम

राम रे राम नांव तत्त सार ॥ भजन कर लीजीये ॥ राम

राम रे ऊँच नीच को संग काहे को कीजीये ॥ राम

राम सुण पीजे निर्मळ नीर ॥ घाट पे जाय रे ॥ राम

राम हर हां बिना घाट सुखराम धका क्यूं खाय रे ॥१०८॥ राम

राम अरे सर्व ब्रम्हज्ञान सोडून हे रामाचे नाव तत्त सार आहे,म्हणून या रामनामाचे भजन
राम करून घ्या.अरे,तुम्ही उच्च असून नीचची संगती कशाकरीता करतात?अरे,चांगल्या
राम घाटावर जावून चांगले पाणी प्यायला पाहिजे.(चांगल्या संत संगतीत जावून निर्मळ ज्ञान
राम कानाने प्या.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की घाटाशिवाय,ब्रम्हज्ञानात
राम पाणी पिण्यास जाऊन भ्रमात का पडतात?धक्का का खातात?॥१०८॥ राम

राम नीच कथे ब्रम्ह ग्यान ॥ तिकन को झूठ हे ॥ राम

राम रे ऊँच कहे कोई आय ॥ तांही कूं छूट हे ॥ राम

राम ओ स्वार्थ के लेण रोवणा रोवसी ॥ राम

राम हर हां इण देह छःता सुखराम ॥ एक नही होवसी ॥१०९॥ राम

राम जर कोणी नीच जातीचा मनुष्य ब्रम्हज्ञान सांगून(सर्व जातींना एक करणे चाहतो तर)
राम त्याचे ब्रम्हज्ञान खोटे आहे.कारण की तो सर्वांना आपल्यासारखा नीच जातीचा बनविणे
राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	चाहतो(इच्छितो)परंतू उच्च वर्णाचा(मनुष्य)ब्रम्हज्ञान सांगेल तर त्या जातीचे(मनुष्याचे)		राम
राम	ब्रम्हज्ञान सांगण्याची सुट आहे.तो नीच जातीचा मनुष्य आपल्या स्वार्थाकरीता ब्रम्हज्ञान		राम
राम	सांगून आपले रडणे रडतो,परंतू हा देह(शरीर)आहे तोपर्यंत कधी एक नाही होणार.१९०९।		राम
राम	खेत खडे सब जात ॥ खेत खड बाजसी ॥		राम
राम	पण जात एक किम होय ॥ छाप किम भागसी ॥		राम
राम	अे पांच तत्त की चीज ॥ सरब जुग मांय हे ॥		राम
राम	हर हां सुण सुभ असुभ सुखराम ॥ संग नही थाय हे ॥१९०॥		राम
राम	शेती करणारे शेतकरी जे शेती करतात ते सर्व जातीचे शेतकरी,शेतकरीच म्हणवतील.		राम
राम	(त्या सर्व जातीच्या शेतकऱ्यांना लोक शेतकरी म्हणतील,परंतू शेतकऱ्यांचे सर्व जातीचे		राम
राम	लोक शेतकरी म्हणावे म्हणून सर्व शेतकऱ्यांची जाती एक नाही होणार आणि त्यांच्या		राम
राम	जातीचे नाव कसे मिटेल?(जसे शेतकऱ्यांची,शेतकऱ्यांशी लग्न नाही होणार आणि सर्व		राम
राम	जातीचे शेतकरी,शेतकरी म्हणावे म्हणून एक,दुसऱ्याच्या हाताचे खाणारही नाही.अशाच		राम
राम	प्रकारे या संसारात जितक्या वस्तू आहेत त्या सर्व पाच तत्वापासून बनलेल्या आहेत.		राम
राम	चांगल्या आणि वाईट वस्तू पाच तत्वाच्या बनलेल्या आहेत.परंतू चांगल्या आणि वाईट		राम
राम	वस्तूंचा संग होणार नाही.जसे खाण्याचे पदार्थही पाच तत्वाचेच बनलेले आहेत.शेण-		राम
राम	माती ही पाच तत्वांपासून बनलेले असल्याने,एका जागी ठेवली नाही जाणार.अशाच		राम
राम	प्रकारे उच्च आणि नीच पासून तर बनली आहेत.(हे काही पाच तत्वा शिवाय)कोणत्या		राम
राम	दुसऱ्या वस्तूपासून नाही बनले आहे.तर पाच तत्वापासून बनलेल्या सर्व वस्तू हे खात		राम
राम	नाही म्हणून हे खोटे आहेत.॥१९०॥		राम
राम	दर्सन निन्दे नीच उथापे धर्म रे ॥ अे बांधे आप दुकान ॥		राम
राम	कमावे कर्म रे ॥ आद अन्त का होय ॥		राम
राम	आज का नाय हे हरहां वो दुष्टी नर सुखराम ॥ उथाप्या जाय हे ॥१९१॥		राम
राम	नीच जातीचे ब्रम्हज्ञानी सतस्वरूपी संतांची निंदा करतात आणि सतस्वरूपी संतांचा		राम
राम	धर्म उलटविण्याचा प्रयत्न करतात आणि हे आपल्या धर्माचे दुकान बांधून आपले कर्म		राम
राम	कमावतात.ब्रम्हज्ञानाच्या आधाराने लागेल(वाडेल)तसे वाईट कर्म करू लागतात.तर हे		राम
राम	सतस्वरूपी धर्म आणि सतस्वरूपी संत आदि अनादि पासून आहे.हे आज कोणी नवे		राम
राम	नाही बनले आहे,तर या आदि पासून अंतपर्यंत चालणारे सतस्वरूपी संतांच्या ज्ञानाला		राम
राम	हे दृष्ट मनुष्य(ब्रम्हज्ञानी) उलटवत जातात.॥१९१॥		राम
राम	जब लग सिष गुर होय ॥ बन्दगी किजीये ॥		राम
राम	सुण पाप धरम की मेर ॥ काळ सूं बीजीये ॥		राम
राम	तब लग सुभ मर्जाद सत सब बात हे ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हर हां ओ ब्रम्ह ग्यान मत धार ॥ नरक मे जात हे ॥११२॥

राम

राम जोपर्यंत गुरु आणि शिष्य आहेत तोपर्यंत गुरुची सेवा करायला पाहिजे.पापाची आणि
राम धर्माची मर्यादा ठेवून काळाशी(मरणाला)घाबरा.तोपर्यंत शुभ पाळले जावे ही गोष्ट खरी
राम आहे.परंतू हे असे ब्रम्हज्ञानाचे मत धारण करून गुरु आणि शिष्यामध्ये कमी जास्त
राम काहीही नाही आहे आणि पाप तसेच धर्म काहीही नाही ठेवत असे मानणारे ब्रम्हज्ञानी
राम म्हणजे ब्रम्हज्ञानाचे मत धारण करून हे कच्चे ब्रम्हज्ञानी नर्कात जातात.॥११२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम राम कहे सब जीव कोण के मांहे नहीं ॥

राम

राम अे रूख राय बन झाड ॥ किसे के छाह नहीं ॥

राम

राम यूं मिटे नहीं लछ जात ॥ फल ही आवीया ॥

राम

राम हर हां नीच ऊंच नहीं होय राम कुंई गाइयाँ ॥११३॥

राम

राम सर्व जीव(मनुष्य)मुखाने राम राम म्हणतात.हा राम सर्वांमध्ये रमण करून राहिला
राम आहे,तर हा राम कोणत्या मनुष्यात नसेल?(हा राम सर्वांमध्ये रमण राहिला आहे म्हणून
राम सर्वांत आहे)वृक्ष वनराई आणि वनातील सर्व वृक्षांमधून कोणाची छाया(सावली)नाही
राम आहे.या सर्वांची सावली असते,तर सावली सर्वांची असल्याने त्या सर्व वृक्षांच्या जाती
राम एक होवून जातील का?अशा प्रकारे फळही सर्व जातीच्या वृक्षांमध्ये लागतील परंतू
राम फळ येण्याने सर्वांची जाती आणि लक्षण मिटून जातील का?तर अशाचप्रकारे नीच जातीचे
राम मनुष्याचे राम गायल्याने उच्च नाही होणार. ॥११३॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम उसुभ चीज किण बात ॥ सराई आय रे ॥

राम

राम तो काहा आ उत्तम वा होय ॥ कोण नर खाय रे ॥

राम

राम यूं नीच जात को चतुर सी लखीयो ॥

राम

राम हर हां तोई कहा भयो सुखराम उत्तम नहीं भाकियो ॥११४॥

राम

राम करो बंदगी सांच ॥ राम सारा ई गावो ॥

राम

राम रे दर्सन बिन गुरु सोझ ॥ ग्यान मे मोहे बतावो ॥

राम

राम जे अब आगे होय ॥ नीच सतगुरु जुग मांही ॥

राम

राम हर हां तां का सिष सुखराम ॥ जीव नरक मे जाही ॥११५॥

राम

राम पारस दर्सणी सन्त किनक हे दुज रे ॥

राम

राम अे चार बरण सब आप जुगे जुग पुर रे ॥

राम

राम सुणो रूपो हे रजपूत ॥ ताम्बो हे बांणीया ॥

राम

राम हर हा ओ लोहो जसद सुखराम ॥ सुद्र सो जाणीया ॥११६॥

राम

राम ताम्बो कर डोई जोय ॥ किनक सो थाय रे ॥

राम

राम ओ रूपो तो ततकाल तुरत होय जाय रे ॥

राम

राम पिण करडो लोहो कंसार नेक ही जोत हे ॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	हर हा सो कंचन सुखराम ॥ परत नहीं होत हे ॥११७॥		राम
राम	नख चख चोटी बीच ॥ जीव तो एक ही ॥		राम
राम	पिण कठे किया रे धाम बगत शिर पेक ही ॥		राम
राम	रे मुख सुं कर दे ॥ एक सब गात रे ॥		राम
राम	हर हां हे न्यारा सुखराम ॥ झूठ हे बात रे ॥११८॥		राम
राम	(जसे सर्व जातीच्या मनुष्यात जीव एकच आहे)तर आपल्या शरीरात पायाच्या नखा-		राम
राम	पासून तर शेंडी पर्यंत डोळ्यात आणि सर्व अवयवात जीव एकच आहे परंतू तो जीव		राम
राम	शरीरात कोण-कोणत्या स्थानात राहतो?वेळेवर पाहिले तर,तो सर्व जागेवर दिसेल.		राम
राम	(तोच जीव तोंडात,हातात आणि सर्व शरीरात एकच आहे.परंतू सर्व शरीरात एक जीव		राम
राम	असूनही दुसऱ्या कोणाला आपला हात लागला तर कोणी काही म्हणत नाही.डोके		राम
राम	कोणाला लागले तर कोणी काही म्हणणार नाही,परंतू कोणाला आपला पाय लागून		राम
राम	गेल्यावर त्याला पाय लागल्याने क्रोध येईल.जीव तर पायात,हातात,डोक्यात एकच		राम
राम	होता,परंतू डोके आणि हात लागल्यावर मनुष्य नाराज होत नाही.तो जीव तर पायात		राम
राम	पण आहे परन्तु पाय लागण्याने मनुष्य नाराज होतो,जीव तर पायात, हातात,डोक्यात		राम
राम	एकच होता परन्तु डोक्याला हात लागण्याने मनुष्य नाराज होत नाही तोच जीव पायात		राम
राम	पण होता परन्तु पाय लागण्याने मनुष्य नाराज होतो.तर आपल्या शरीराचे उच्च आणि		राम
राम	नीच अवयवांमध्ये एकच जीव असतांनाही त्यांचा गुण वेगळा आहे.अशाचप्रकारे सर्व		राम
राम	जातीच्या मनुष्यामध्ये एक ब्रम्ह आहे तरी ही हात,पाय,डोक्यासारखे आपल्या देहाचे		राम
राम	नीच आणि उच्च जातीच्या अवयवांचा गुण वेग-वेगळा आहे.स्वतः एकाच मनुष्याचे		राम
राम	दोन्ही हातांचे गुण डिव्या हाताचा गुण वेगळा आणि उजव्या हाताचा गुण वेगळा असतो.		राम
राम	अशाचप्रकारे हे सर्व वेगळे आहेत.सर्वांना एक म्हणणे खोटी गोष्ट आहे.आपल्या-		राम
राम	आपल्या करणीनुसार सर्व उच्च आणि नीच असतात.॥११८॥		राम
राम	पग को पग संग ठीक ॥ हात को हात हे ॥		राम
राम	ओ गुदा लिंग के संग ॥ मुख पर नाँक हे ॥		राम
राम	रे प्राण सकळ मे एक ॥ दोय नहीं ठणिये ॥		राम
राम	हरहां पिण संग तो सुखराम ॥ बिधो बिध जाणीये ॥११९॥		राम
राम	पायांना पायाचा संग ठीक आहे.हातांना हाताचा संग आहे.अशाप्रकारे गुदा आणि		राम
राम	लिंगासोबत नाक नाही आहे.नाक तर तोंडावर आहे.अरे प्राण तर(हातात,पायात,गुदेत,		राम
राम	लिंगात,मुखात आणि नाकात)सर्वांमध्ये एकच आहे.प्राण काही दोन नाही परंतू संग		राम
राम	ज्या विधीचा त्या विधीनेच होतो हे जाणा,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	बोलले. ॥११९॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	नीच जात को संग ॥ परथ नही कीजीये ॥		राम
राम	रे जेवो करता होय तोही नही धीजीये ॥		राम
राम	कही किसन सुण देव ॥ ग्रंथ मे बात रे ॥		राम
राम	हर हां नीच संग सुखराम ॥ मोख नही जात रे ॥१२०॥		राम
राम	याकरीता नीच जातीचा संग कधीही करू नका.तो जरी कर्ता असला तरीही त्याच्यावर		राम
राम	विश्वास करू नका.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२०॥		राम
राम	मिरच संग कपूर ॥ सूर शिर लो हरी ॥		राम
राम	आ रूतवन्ती की छाह ॥ साप शिर दोवरी ॥		राम
राम	रे लागे हात बिठान ॥ उसभ के आय रे ॥		राम
राम	हर हां वा म्हेरी सुखराम ॥ मोख नही जाय रे ॥१२१॥		राम
राम	(जसे कापूर उडून जातो)परंतू त्याच्यात काळी मिरची(मिरे टाकल्याने उडत नाही.		राम
राम	अशाप्रकारे नीचच्या संगतीने कधीही मोक्षाला जात नाही.तश्याच तन्हेने शूरवीराच्या		राम
राम	शरीरावर लोखंडाचे कवच आणि टोपी असल्याकारणाने त्याला(देवकन्या)घेऊन जात		राम
राम	नाही.जसे रजस्वला स्त्रीची सावली सापावर पडली तर तो साप त्याच जागेवर अंधळा		राम
राम	होवून जातो.(अश्याचप्रकारे ऋतुवन्ती स्त्रीची सावलीही कष्टदायक असते)तर नीच		राम
राम	जातीचा गुण मोक्षाला जाण्यास आडवा कसा नाही येणार.(रे लागे हात बिठान,उसभ		राम
राम	के आय रे याचा अर्थ समजला नाही)ती स्त्री मोक्षाला जात नाही.असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२१॥		राम
राम	रिष चमारी देख सराई छोतरा ॥		राम
राम	सो इण खून दे लंघ डेढ घर ओतरा ॥		राम
राम	चुणीया माळी फूल उस दसो होय रे ॥		राम
राम	हर हां इण कारण सुखराम ॥ बुध दी खोय रे ॥१२२॥		राम
राम	कांदो घी मे डार ॥ हींग कूं लाय के ॥		राम
राम	रे किस्तूरी कूं फुलेल परवाळे आय के ॥		राम
राम	सुण तोही बास न जाय ॥ रहत गुण मांय ही ॥		राम
राम	हर हां इऊं नीच जात की छोट ॥ परत नही जाय ही ॥१२३॥		राम
राम	जसे कांधाला तूपात ठेवले तरीही त्याची दुर्गंधी मिटत नाही.कांधाला हिंगमध्ये ठेवले		राम
राम	तरीही त्याची दुर्गंधी जात नाही.कांधाला कस्तुरीत ठेवले तरी त्याची दुर्गंधी दूर होत		राम
राम	नाही.कांधाला जरी अत्तराने धुतले तरीही त्याची दुर्गंधी मिटत नाही.कांधांच्या दुर्गंधीचा		राम
राम	गुण त्याच्यात राहिलच.अश्याचप्रकारे नीच जातीचा नीच जातीपासून छुत मिटत नाही.		राम
राम	॥१२३॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	निच किसे गुण होय ॥ भेद ओ दिजी ये ॥		राम
राम	रे पीछे सोच बिचार संग सो किजीये ॥		राम
राम	रे जे कर्मा सूं होवे नीच की जात रे ॥		राम
राम	हर हां तो वाँ के संग जोय ॥ मोख नही जाय रे ॥१२४॥		राम
राम	अरे तुम्ही मला सांगा हे नीच कोणत्या गुणांनी झाले,याचा मला भेद द्या.नंतर त्याचा		राम
राम	विचार करून त्याचा संग करा.अरे आधीच्या वाईट कर्मांमुळे नीच जातीत जन्म घेवून		राम
राम	नीच जातीचे होऊन गेले(अश्याचप्रकारे तुम्हीही विचार करून बघा की यांनी आधी		राम
राम	नीच कर्म केले म्हणून हे नीच जातीचे होऊन गेले तर मग)यांची संगतीने नीच जातीचे		राम
राम	होऊन गेले तर यांच्या संगतीने कोणीही मोक्षाला जाणार नाही.कारण की हे आधीच्या		राम
राम	वाईट कर्मांमुळे नीच जातीत जन्म घेतला आहे.तर ज्याचे स्वतःचे आधीचे नीच कर्म		राम
राम	आहे त्या नीच कर्मवाल्याच्या सोबत दुसरे मनुष्य मोक्षाला कसे जातील?॥१२४॥		राम
राम	गुरु उत्तम कुंई जोय ॥ मिधम जे जाणीये ॥		राम
राम	रे बाहेर मांहेली संक ॥ देही की आणीये ॥		राम
राम	तो ओ नर नरका जाय ॥ कदे ना सुधरे ॥		राम
राम	हर हां अे प्रगट जाणे डेढ तको किऊँ उधरे ॥१२५॥		राम
राम	गुरुला उत्तम म्हणतात आणि गुरु नीच जातीचा असल्याने त्या गुरुला नीच मानतात.		राम
राम	त्या गुरुच्या बाहेरील आणि आतील देहाला(नीचताची मनात)शंका घेऊन बघतात तर		राम
राम	ते मनुष्य(गुरुला नीच जाणणारा)नर्कात जाईल.तो मनुष्य कधीही सुधरणार नाही.तुम्ही		राम
राम	तर तुमच्या गुरुला प्रगटरूपाने शुद्र जाणतात तर तुमचा उध्दार कसा होईल. ॥१२५॥		राम
राम	चरणामृत ले नाह प्रसादी आय रे		राम
राम	अे गुरु के घर को नीर पिवे नही जाय रे		राम
राम	सुण केता के गुरु ऊँच हमारा जाणीये ॥		राम
राम	हर हां आ झूठी सुखराम बात क्यूं मानीये ॥१२६॥		राम
राम	तुम्ही गुरुला शुद्र समजून त्यांचे चरणामृत घेत नाही.तुम्ही गुरुला शुद्र समजून गुरुचा		राम
राम	प्रसाद घेत नाही आणि तुम्ही तुमच्या गुरुला शुद्र समजून त्यांच्या घरचे पाणीही पीत		राम
राम	नाही.तुम्ही सांगण्याकरीता तर सांगतात की आमचे गुरु मोठे उच्च आहेत,त्यांना उच्च		राम
राम	जाणा.असे म्हणून सांगत राहतात तर ही तुमची खोटी गोष्ट खरी कशी मानली जावी,		राम
राम	असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१२६॥		राम
राम	अे गुरु कूं करतार राम सो कहत हे ॥		राम
राम	अर प्रसादी की बेर देत ना लेत हे ॥		राम
राम	रे या अन्तर मे बास नीच की होय रे ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	हर हां तां कारण सुखराम ॥ लेहे नही कोय रे ॥१२७॥		राम
राम	हे गुरुला सृष्टीचा कर्तार सारखे सांगतात आणि गुरुला रामासारखे सांगतात की, आमचे		राम
राम	गुरु राम आहे आणि कर्तार आहे असे तोंडाने बोलतात परंतू तुमचा गुरु शुद्र असल्या		राम
राम	कारणाने तो तुमचा गुरु तुम्हाला प्रसादही देत नाही. कारण की तुम्ही मनात गुरुला शुद्र		राम
राम	जातीचा समजतात. ही तुमच्या अंतरात नीच जातीची वासना आहे त्यामुळे तुम्ही त्यांचा		राम
राम	प्रसाद घेतही नाही, असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१२७॥		राम
राम	जे नही जाणे डेढ नीच दिल माय रे ॥		राम
राम	तो लो प्रसादी आय पिवो जळ जाय रे ॥		राम
राम	अर नही तर केणी झूठ बोत दुख पाव सो ॥		राम
राम	हर हां इण खून सुखराम नरक मे जावसो ॥१२८॥		राम
राम	जर तुम्ही आपल्या गुरुला नीच जातीचा मनात जाणत नसाल तर त्यांचा येऊन प्रसाद		राम
राम	घ्या आणि त्यांच्या घरातील पाणी प्या. नाही तर तुमच्या गुरुला उत्तम म्हणणे खोटे		राम
राम	आहे. अशा प्रकारे (तोंडाने गुरुला उत्तम) म्हणणे खोटे आहे. अशा प्रकारे तोंडाने गुरुला उत्तम		राम
राम	म्हणणे आणि मनात नीच समजल्याने या गुन्ह्यामुळे सर्व नर्कात जातील. ॥१२८॥		राम
राम	ऊंच नीच के संग छोट जे नाय हे ॥		राम
राम	तो मिधम चीज अे छोड उत्तम क्यूं खाय हे ॥		राम
राम	रे अे पांचा की होय ॥ ओर की नाय रे ॥		राम
राम	हर हां इंऊ झूठा ये होय ॥ सबे नही खाय रे ॥१२९॥		राम
राम	जर उच्च आणि नीचच्या सांगात छुत नसती तर तुम्ही कनिष्ठ वस्तू सोडून उत्तम वस्तू		राम
राम	का खातात (अरे हे सर्व उत्तम आणि मध्यम वस्तू) पाच तत्व हे खोटे-खोटेच ब्रम्हज्ञान		राम
राम	तोंडाने सांगतात. त्या ब्रम्ह ज्ञानीचे ब्रम्हज्ञान सांगणे खरे नाही आहे. ॥१२९॥		राम
राम	नीचे घर अवतार जनमिये नाय रे ॥		राम
राम	आ असंक जुगा के बीच भूल बणी मांहे रे ॥		राम
राम	सुण ओ ओगण क्या होय अर्थ सो दीजिये ॥		राम
राम	हर हां पीछे कुळ सुखराम अेक सो किजिये ॥१३०॥		राम
राम	अरे, हे अवतार नीच जातीच्या घरात आजपर्यंत का नाही जन्म घेतला. अरे ही असंख्य		राम
राम	युगापासून भूल पडलेली आहे. अरे, (याच्यात हे) काय अवगुण आहे याचा अर्थ मला		राम
राम	सांगा, नंतर सर्वांचे कुळ एक करा. ॥१३०॥		राम
राम	जे ऊंच नीच सब एक छोट जे मांयनी ॥		राम
राम	तो डेढ घरे अवतार जनमियो कांयनी ॥		राम
राम	रे याको करो बिचार पछे संग कीजिये ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	हर हाँ बूजे इम सुखराम ॥ अर्थ ओ दीजिये ॥१३१॥		राम
राम	(अरे,जर हे)उच्च आणि नीच सर्व एकच आहे यांच्यात कोणी अस्पृश नाही आहे तर		राम
राम	शुद्राच्या घरात अवतारांनी का नाही जन्म घेतला.अरे या गोष्टीचा विचार करून मग		राम
राम	यांचा(नीच जातीचा)संग करा.मी तुम्हाला विचारतो याचा अर्थ मला सांगा.असे आदि		राम
राम	सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१३१॥		राम
राम	तुम जे तो अेक ग्यान हुं तो कन ना हरे ॥		राम
राम	अे बडा बडा अवतार बस्या जुग मायरे ॥		राम
राम	सुण वे जाणे कन नाहे ब्रम्ह ओ अेक ही ॥		राम
राम	हर हां नीचो गुर बा कोय ॥ कियो नही देख ही ॥१३२॥		राम
राम	अरे त्याच्यात तुमच्यात इतके ज्ञान होते किंवा नाही की हे मोठ-मोठे अवतार संसारात		राम
राम	बसले ते ब्रम्ह एकच आहे असे ते हे जाणत होते का नाही.या अवतारांनी तर नीच		राम
राम	जातीचा गुरु कोणी ही केला नाही.हे पाहून तर घ्या.॥१३२॥		राम
राम	अेक ब्रम्ह इण रीत केत हे जोय रे ॥		राम
राम	अे सात धात जुग मांय रेत की होय रे ॥		राम
राम	पिण गुण न्यारो सुण मोल ॥ जगत मे कहत हे ॥		राम
राम	हर हां यूं ऊंच नीच सुखराम ॥ देह लग रहत हे ॥१३३॥		राम
राम	हे अशाप्रकारे पाहून अशाप्रकारे सर्वात एक ब्रम्ह आहे असे सांगतात.जसे सातही धातू		राम
राम	संसारात मातीपासून उत्पन्न होतात.(परंतू या एका मातीपासून उत्पन्न झालेले सातही		राम
राम	धातूंचे)गुण आणि किंमत संसारात वेगवेगळे आहेत.तर अशाचप्रकारे जोपर्यंत देह आहे		राम
राम	तोपर्यंत उच्च आणि नीच या धातूंसारखे वेगवेगळे लोक म्हणतीलच.असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१३३॥		राम
राम	मिले उलट कर जाय जमीमे घात रे ॥		राम
राम	सुण तब अेकी सब होय नही देह गात रे ॥		राम
राम	अे पेली कहे सो झूठ ॥ अेक नही होवसी ॥		राम
राम	हर हां फीटा नर सुखराम लखन मे खोवसी ॥१३४॥		राम
राम	जसे सातही प्रकारचे धातू मातीपासून पैदा झाले ते पुन्हा धसून-धसून जमीनीत एक		राम
राम	होऊन जातील.अशाचप्रकारे उच्च आणि नीच मनुष्याचा देह राहणार नाही तेव्हा सर्व		राम
राम	एक होवून जातील,परंतू हे आधीही सर्व एक आहे असे सांगतात,तर सांगणारे खोटे		राम
राम	आहे हे फिटा(अपयशी)मनुष्य समजण्यात(शरीर)देह गमवून देतात.असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३४॥		राम
राम	जब लग दीसे देह ॥ जक्त के मांय रे ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ओ तब लग काच कथीर ॥ ओर नही काय रे ॥

राम

राम सुण भावे गेणो होय ॥ उजाळो काय हे ॥

राम

राम हर हाँ पिण देह लग तो सुखराम ॥ नीच गुण मांय हे ॥१३५॥

राम

राम जो पर्यंत हे शरीर संसारात दिसून राहिले आहे.तो पर्यंत काच आणि कथील(हे सर्व
राम धातू वेगवेगळे नाही आहे काय?)सोन्याचा दागिना कसाही राहिला त्याला उज्वल
राम करतात.असेच शरीराला उत्तम संस्कारी बनवता येते परंतू जो पर्यंत देह आहे तोपर्यंत
राम त्याच्यात नीच जातीचा गुण राहिलच.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥१३५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

॥ कुण्डल्यो ॥

राम

राम अरथ आद सूं बण रहया ॥ अब कर कीया न होय ॥

राम

राम न्यारा करके संत जन ॥ कहता हे जुग कोय ॥

राम

राम कहता हे सब जुग कोय ॥ सुभ उसभ सब जोई ॥

राम

राम कहे ग्यान मे नीच ॥ तांहे को दोस न कोइं ॥

राम

राम सुण लीज्यो संसार जन ॥ बुरो न मानो कोय ॥

राम

राम अरथ आद सुखराम कहे ॥ अब कर किया न होय ॥१३६॥

राम

राम याचा हा अर्थ तर आदि पासूनच बनलेला आहे.आता नवा बनवल्याने नवा नाही
राम बनत.तो अर्थ जे संतजन आहे ते संसारात वेगळे करून सांगतात.ते शुभ आणि अशुभ
राम सर्व पाहून सांगतात.कोणी ज्ञानात नीचला नीच म्हणेल तर त्याचा त्याला(नीच
राम म्हणणाऱ्याला)काहीही दोष लागणार नाही.हा सर्व संसार आणि जन(संत)सर्व ऐकून
राम घ्या.याच्यात नीचला नीच म्हटल्याने कोणी वाईट मानू नका,कारण की हे आदि पासून
राम आहे.आता नवा बनवल्याने बनत नाही. ॥१३६॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम तीन रूत सुखराम कहे ॥ न्यारी बरते आय ॥

राम

राम तो बरणा मरजाद रे ॥ यां क्युं झूठी थाय ॥१४४॥

राम

राम तीन ऋतू(हिवाळा,उन्हाळा,पावसाळा)हे आपला-आपला गुण देतात तर मग ही चार
राम वर्णाची मर्यादा खोटी कशी आहे.॥१४४॥

राम

राम

राम

राम बेद भेद सुं ऊपना ॥ भेद बेद मे होय ॥

राम

राम अे दोनू सुखराम कहे ॥ प्राण देहे ज्युं जोय ॥१४५॥

राम

राम जे वेद आहेत ते भेदापासून उत्पन्न झाले.भेद जे आहेत ते वेदात आहेत.वेद आणि भेद
राम हे दोन्ही वृक्षात बीज आणि बीजात वृक्षासारखे आहे.अशाचप्रकारे प्राण आणि देहात
राम आहे. ॥१४५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ब्राम्हण को पूजे नही ॥ आव भाव नही कोय ॥

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	से सब ही सुखराम कहे ॥ गुर बेमुख नर होय ॥१४६॥		राम
राम	आद अज्ज पेला ॥ ब्राम्हण हे गुर देव ॥		राम
राम	फेर आद सुखराम कहे ॥ पार ब्रम्ह की सेव ॥ १४७॥		राम
राम	ब्राम्हण बिन गुर एम हे ॥ ज्युँ हरजी बिना देव ॥		राम
राम	अर सुदर गुर सुखराम कहे ॥ सुण मोगा की सेव ॥१४८॥		राम
राम	ब्राम्हण बिन गुरु अेम हे ॥ ज्युँ चंदन बिन ढाक ॥		राम
राम	सुदर तो सुखराम कहे ॥ सेमळ अेरंड आक ॥१४९॥		राम
राम	सुदर भेक धर हर रटे ॥ तो भी गुर नही काय ॥		राम
राम	सुखराम लोहा जे कनक व्हे ॥ तो ही पारस कहिये नाय ॥१५०॥		राम
राम	सुदर करणी बोहो करे ॥ तोई गुर नही होय ॥		राम
राम	सुखराम जाट तर वारियो ॥ तो ही राजा कहे न कोय ॥१५१॥		राम
राम	राजा मानी खुवांस कुं ॥ तो काहा राणी होय ॥		राम
राम	इऊँ सुदर सुण सुखराम कहे ॥ गुर नही कहिये कोय ॥१५२॥		राम
राम	भक्त किया सुं सुदर रे ॥ भक्त बाजसी लोय ॥		राम
राम	पिण गुर पदवी सुखराम के ॥ ब्राम्हण बिन नही कोय ॥ १५३ ॥		राम
राम	चाकर सब ही बाजसी ॥ सुण कियां चाकरी जोय ॥		राम
राम	पिण ठाकुर तो सुखराम कहे ॥ बिन छत्री नही होय ॥१५४॥		राम
राम	ब्राम्हण बिन सन्यास नही ॥ ना ब्राम्हण बिन जोग ॥		राम
राम	बिन छत्री सुखराम कहे ॥ नही करम को भोग ॥१५५॥		राम
राम	ब्राम्हण बिन गुर धम रे ॥ फळे न फूले कोय ॥		राम
राम	हर वायक सुखराम कहे ॥ भागवत मे जोय ॥१५६॥		राम
राम	ब्राम्हण होय सन्यास ले ॥ धरे ब्रम्ह को ध्यान ॥		राम
राम	वा सरभर सुखराम कहे ॥ नही तीन लोक मे ज्ञान ॥१५७॥		राम
राम	ब्राम्हण हुय लव लीन हुवे ॥ पूरण पद सुं कोय ॥		राम
राम	वां सरभर सुखराम कहे ॥ ब्रम्हा शिव नही होय ॥ १५८॥		राम
राम	छ दरसण बेराग रे ॥ अे ब्रम्हा अंस जोय ॥		राम
राम	या कारण सुखराम कहे ॥ सतगुर पदवी होय ॥१५९॥		राम
राम	सुदर गुर सिर धार के ॥ पूज्यां ओ पुन होय ॥		राम
राम	ज्युँ विरखा सुखराम कहे ॥ बिन तरवर से जोय ॥१६०॥		राम
राम	ना दरसण ना वरण रे ॥ ता कुं गुर केह कोय ॥		राम
राम	वा मे सुण सुखराम कहे ॥ कळ जुग पेठो जोय ॥१६१॥		राम
राम	दरसण बिन अे भगत रे ॥ सुदर सुंई निकाम ॥		राम
राम	ना ग्रेह पुन सुखराम कहे ॥ ना लिव सिंवरे राम ॥१६२॥		राम
राम	आज पेल सुखराम कहे ॥ सुदर भक्त न होय ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	कहो केता हंस तारीया ॥ बरण बतावो सोय ॥१६३॥		राम
राम	सुदर ग्रेहे मे नीपना ॥ कोई भेक धार के नाय ॥		राम
राम	आज पेल सुखराम कहे ॥ देखो अरथां मांय ॥१६४॥		राम
राम	अफरी पडी या बात रे ॥ ज्यां जिण कीवी जोय ॥		राम
राम	वां सही नही सुखराम कहे ॥ सुरपुर नर पुर कोय ॥१६५॥		राम
राम	हर खर धारे चीज सो ॥ वा प्रगटे सत्त होय ॥		राम
राम	दूजी सुण सुखराम कहे ॥ ओगण गारी जोय ॥१६६॥		राम
राम	प्रथम तो निपजे नही ॥ सुदर भेक बणाय ॥		राम
राम	जो निपजे सुखराम कहे ॥ तो फोरो सो जुग मांय ॥१६७॥		राम
राम	ज्युं कसबो कर साण रे ॥ युं सुदर को भेक ॥		राम
राम	ता कारणे सुखराम कहे ॥ फाट न निपजे देख ॥१६८॥		राम
राम	जे सागर खारो भयो ॥ तो भी हीरा माय ॥		राम
राम	सुखिया मीठी सेत हे ॥ कौ विकली छाने खाय ॥१६९॥		राम
राम	नार पदमणी आण के ॥ राणी करे न कोय ॥		राम
राम	मिण कुं सुण सुखराम कहे ॥ जोगी धारे जोय ॥१७०॥		राम
राम	कागद हुवे टाट को ॥ उँसो जलम मिटाय ॥		राम
राम	नीच परी सुखराम कहे ॥ नीचां सूर बर जाय ॥१७१॥		राम
राम	सीसो सुत बिन गालियां ॥ चांदी कदे न होय ॥		राम
राम	इऊं सुदर सुखराम कहे ॥ प्राण दे ऊंच न कोय ॥१७२॥		राम
राम	सुदर गृह मे पाके नही ॥ तो सिष क्युं निपज्या नाथ ॥		राम
राम	सुण ज्यो सब सुखराम कहे ॥ ग्यान पुकान्या जाय ॥१७३॥		राम
राम	सुखराम कहे ओ अर्थ रे ॥ प्रगट हे जुग मांय ॥		राम
राम	नीच करम स सो करे ॥ सो डेढां घर जाय ॥१७४॥		राम
राम	तत्त भेद खट जीवां शिर ॥ धर दीयो ग्यान बिचार ॥		राम
राम	सेवा पूजा बंदगी ॥ भिन भिन सबे ऊचार ॥१७५॥		राम
राम	॥ कुन्डल्यो ॥		राम
राम	डेढ किसे कहो सिष कियो ॥ असंख जुगा के मांय ॥		राम
राम	च्यार वरण नर नार मे ॥ को तान्यो किण आय ॥		राम
राम	को तान्यो किण आय ॥ सोध वो मोय बतावो ॥		राम
राम	के पाखंड कर दूर ॥ कांय निरणो कर लावो ॥		राम
राम	सुखराम हुवा सोइ होवसी ॥ अण हुवा नही होय ॥		राम
राम	डेढ किसे कहो सिष कियो ॥ आद अंत मध जोय ॥१७६॥		राम
राम	असंख जुग आगे गया ॥ फेर असंख अब जाय ॥		राम
राम	डेढ मोख नही पोंचियो ॥ आज लग जुग मांय ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	आज लग जुग मांय ॥ ज्ञान सोझर गम कीजे ॥		राम
राम	किसा डेढ को पंथ ॥ पटक चौड़े सुण दीजे ॥		राम
राम	सुखराम कहे यो न्याव हे ॥ करजो चित्त लगाय ॥		राम
राम	असंख जुग आगे गया ॥ फेर असंख अब जाय ॥१७७॥		राम
राम	गधो तुरंग नही होय ॥ त्याग रोडी को कीया ॥		राम
राम	हंस न होवे काग ॥ चाँच भिष्टा नही दीया ॥		राम
राम	स्याल न होवे सिंघ ॥ बेररू चांबन खाया ॥		राम
राम	नीम न मीठा होय ॥ सिंच गुळ खान्ड न पाया ॥		राम
राम	सुखराम कहे इम सुद्र संत नही होय ॥१७८॥		राम
राम	घाटम मेणो होय ॥ नामदेव छीपो भाई ॥		राम
राम	रांको बण्यो कुंभार ॥ भिल्लन उत्तम आई ॥		राम
राम	नानक खत्री होय ॥ जनम दादू वहां पायो ॥		राम
राम	मुसलमान घर जनम ॥ संत कबीर कहायो ॥		राम
राम	सुखराम कहे ये उत्तम सो ॥ बाल मीन बिन जोय ॥१७९॥		राम
राम	मांखी माळ बणाय ॥ नेक उत्तम न होई ॥		राम
राम	साप शीश मिण जाण ॥ जात गुण मिटे न कोई ॥		राम
राम	चंदन हींग लपेट बास वांकी नही जावे ॥		राम
राम	स्वान पालखी बेठ उत्तम होय नेक न आवे ॥		राम
राम	जतन क्रोड कितनी करे ॥ सुदर संत न होय ॥१८०॥		राम
राम	नही हुवे मांतंग बंस सब खाय ॥		राम
राम	हीरा समदाँ निपजे, नाल खाल मे नांय ॥		राम
राम	॥ इति ॥ प्रसंगाच्या अंगाच्या शाखा ॥		राम
राम	॥ अपूर्ण आहे. पुढील शाखांचे ॥		राम
राम	॥ भाषांतर तिसऱ्या भागात करण्याचा विचार आहे.॥		राम
राम	ते पान () मध्ये पहा.		राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम
राम			राम